

Çarsaf

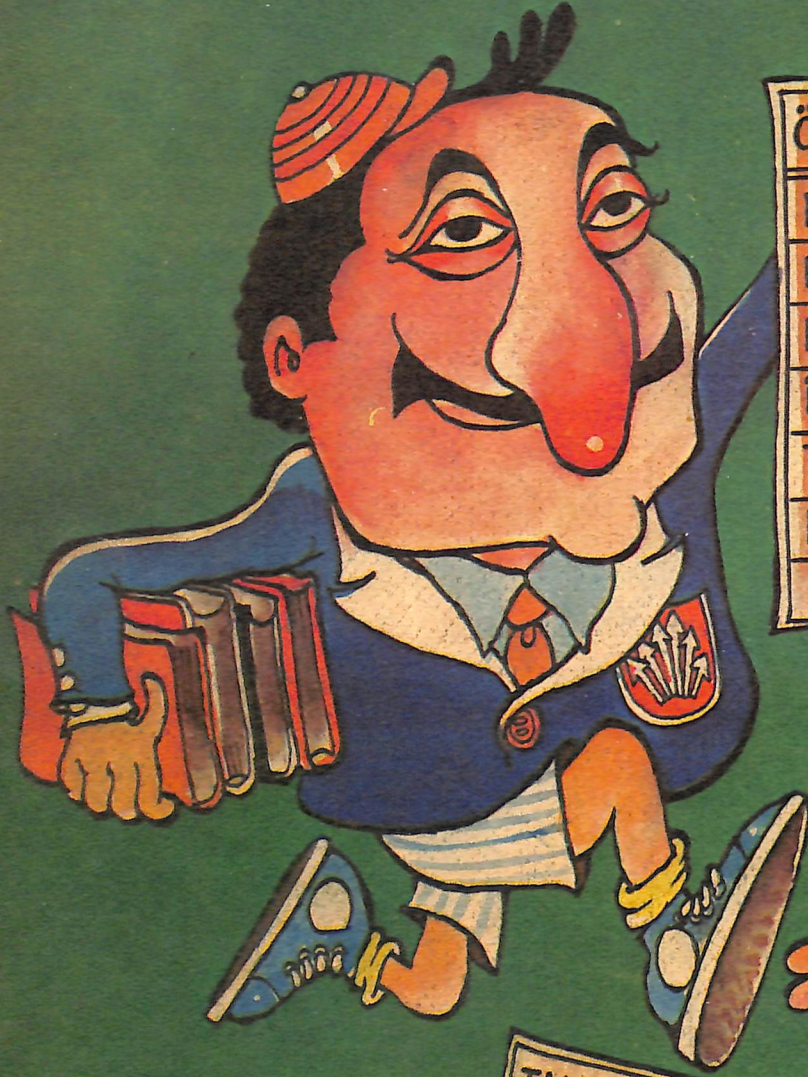
4 ŞUBAT 1976

250 KURUŞ

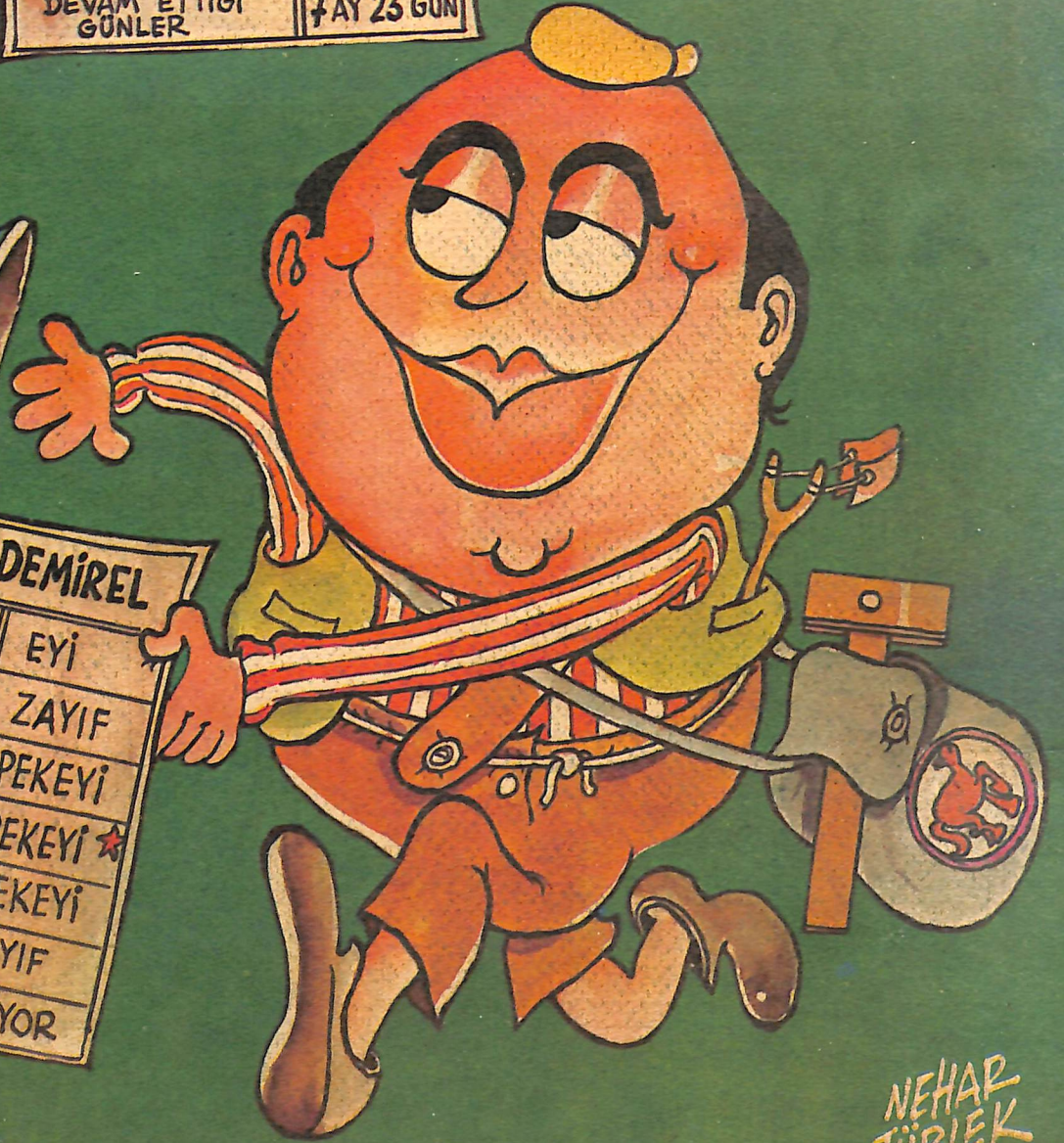
SAYI: 8

NE KÖFTE,
NE PİZZA
"POSTERİMİZ,"
YERLİ MONA LIZA

ÖĞRENCİNİN ADI: ECEVİT	
HİTABET	PEKİYİ ★
HAL VE GİDİŞ	İYİ
HESAP-KİTAP	ZAYIF
İŞ BİLME	ORTA
TEMİZLİK	YAPMADI
KURALLARA UYMA	İYİ
DEVAM ETTİĞİ GÜNLER	7 AY 23 GÜN

Çarsaf
BU HAFTA
223 437
ADET BASILDI

TALEBENİN ADI: DEMİREL	
HİTABET	EYİ
HAL VE GİDİŞ	ZAYIF
HESAP-KİTAP	PEKEYİ
İŞ BİLME	PEKEYİ ★
TEMİZLİK	PEKEYİ
KURALLARA UYMA	ZAYIF
DEVAM ETTİĞİ GÜNLER	EDİYOR

POLİTİKACILAR VE KİRLİ ÇARŞAFLARI:
**DEMİREL'E GELEN
AŞK MEKTUPLARI**

KARNELER VERİLDİ!

NEHAR
TÜBLEK

Yaşamak korkusu

KÖTÜMSER olmak kolaydır... Her sabah gazeteleri şöyle bir karıştırınız yeter. Karıştırınız ki, bütün gününüz kapkara geçsin.

Ne mi var o gazetelerde? Ruhlara, iyimserliğin zerresini damlatabilecek moral şiringalarından başka her şey. En ufak bir umut pırıltısının esirgendiği sayfalarda, Allaha şükür, her an bir meydan kavgası, bir silahlı çatışma haberi.. Öğrenci kurban listesinde o gün piyango kime çıktıysa, onun son resmi.. Lider takımının karşılıklı birbirine sövmesi.. Artık eşkiya çırağına kadar düşen, banka soygunu girişimleri.. Her gün İstanbul'un ayrı bir köşesiyle, yürekleri de kavuran yangınlar, yangınlar, yangınlar... Ve yeni devalüasyonlara çanak tutacağı pek belli cambazlıklar...

Ama hayır! Bütün bunlar da yetmeyecek. O üç anarşistin bomba ile darmadağın edildiği gün var ya; o gün salhane röportajı yapar gibi onların birer av hayvanı halindeki kana bulanmış ölümleri, okuyucunun gözüne gözüne sergilenen. Gerilim tam; iyice bozulan sinir dengemizin üstüne tüy dikilmesi de tamam olsun diye, cesetlerin bacaklarından kavranıp yerlerde sürüklenmesine özel yer ayrılacak. Ve, vatandaşın huzura ihtiyacı var mı, zerrece umursanmayacak.

Oysa halk, huzur istiyor. Şu üç günlük ömründe biraz tat alabilmek için huzur... "Ben de insanım" diyebilmek için huzur.. Yarınlarına kaygısız gözlerle bakabilmek için huzur..

HUZUR istediği için, kim kınanabilir? Eğer ben de şu sıra, kendimi her zamankinden çok huzura muhtaç gördüğümü söylüyorsam, bu itiraf kimin hayretten çene kemiklerini mentesinden attırabilir?

Daktilomun başında tuşları döverken bir münasebetsiz içeride radyoyu haykırtacak olsa, kelimeler zincirinin halkaları, kafamda bir anda çözülür. Gece yarısı bir bıçkın, neşesini sokağa naralarla kussa, uykum en tatlı yerinden bölünür. Bir çocuk viyaklaması, pekiâlâ bir Köprü-Kadıköy seferinin zevkini, zehir zıkkım edebilir. Ve inanın, bazen bir hırçın klaksonun yaygarasıyla bütün bir günümün huzur dengesi, alabora olur.

Belki sinirliyim, titizim, biraz da mızımız. Ama huzur diye hant hant öten bir ben miyim?

Siz, hiç mi huzur istemiyorsunuz? Bir himhim sesli traşının kafa ütölemesine kaç dakika dayanabiliyorsunuz? Yeknesak bir uğultunun benliğinizi vıdı vıdı oymasına, ne ölçüde karşı koyabiliyorsunuz?

Siz, o, ben, öteki, beriki, ilâhî bir gazaptan kurtulmak ister gibi "Huzuur" diye her an feryat eden hep bizler değil miyiz?

Geliniz şimdi, nedenini birlikte düşünelim:

SABAH, içi titreyerek çocuğunu üniversiteye yollayan ana-babada hangi iyimser göz, bir huzur

ÇETİN EMEÇ

kırıntısı görebilir?

Her gelip geçen yöneticiyle kaderinin fırıldığı ayrı yöne kanat çırpıp memur, nasıl huzurlu sayılabilir?

Kitabı toplanan yazar, yasa külahı altında yarın ne menem baskılarla karşılaşacağını kestiremeyen gazeteci hangi huzurdan söz edebilir?

Her sabah yeni bir zam "Müjdesiyle" bam teline basılan vatan-daş, hayatı grev çalkantıları arasında geçen işçi, huzurun tadını bildiğini nasıl iddia edebilir?

Yüksek öğretim kurumları kapalı, öğrencisiyle polisi birbirine düşman ve her an yeni bir darbe ihtimaliyle yürekler titrerken, bütün bunlara sahne olan çevrede, kim, "Huzur vardır" diyebilir?

İşte bütün bunlardan sonra, yoldan gelip geçenlerin serseri kurşunla hayata veda etmeleri de olağan sayılmaya başlamışsa; bu, herhalde yok farz edilmeyecek bir huzursuzluk kaynağıdır. Ve iş, hiç de, "Teslim uyarısına kurşun sıkan, sonucu kabul eder" vecizesini yumurtlayan İçişleri Bakanının deyişi kadar yalın, sudan ve basit değildir.

Aksineee. Ülke huzurunun baş koruyucusu bakan işi laf perendebazlıklarıyla geçiştirme yoluna sapmışsa, orada huzurun geleceğinden kaygı duymak için pek çok sebep var demektir. Hele bir de, MSP'nin harika çocuğu bebek yüzlü bakanla halkın anladığı huzur, farklı kavramlarsa...

SİZ ister aile huzuru deyiniz; ister iş, politika, gönül ve vicdan huzuru.. Sanmıyorum ki, sayın bakan gibi yeni huzur formülleri aramak için kalkıp Almanya'lara gidesiniz. Vatandaş huzurunun bekçiliğini 76 modeli panzerler, gökyüzünden dehşet saçacak helikopterler, son sistem coplar ve de kısıtlanacak anayasal haklar yoluyla sağlamayı düşünesiniz. Ülkenin bozulan huzur dengesini, şiddet zorlamalarıyla düzeltme hayaline kapılasınız.

Ama nasıl bir Türkiye'de yaşadığımızı, gün geçtikçe daha iyi görüyoruz. Can ve mal güvenliğimizin sigortası diye, karşımızda bir barbar ordusunun kiralık askerlerini buluyoruz. Kaderimizi, hem hâkim hem savcı, hem de cellât görevini üstlenmiş, bir takım yüreği nasırlı kişilere bırakıyoruz: Sanıkları biçimine getirip temize havale ettikten sonra, yerlerde sürükleyen kişilere. Sürümekle de kalmayıp, marifetlerinin zevkine objektifler karşısında babahindiler gibi şişinerek varanlara. Bir vahşet tablosunun başaktörleri olarak kınanmadıklarına göre, ihtimal elleri başarı belgesi, yakaları madalya, keseleri de ödülle donatılanlara..

Bütün bunlardan sonra, bizim de bir çift sözümüz var, hâlâ, "MC ile haliniz nicedir?" diye soranlara.

"Bizler, hayattan en tat alacak bir dönemde, yaşamaktan korkar hale geldik. Bunu böyle duyurun tüm dünyaya..."

Çarşaf MÜZESİ

Üç buutlu karikatürler dizisi:

8

Verildi mi, verilmedi mi,
dedikoduları sürüp giderken,
Çarşaf "Muhtıra"yı açıklıyor...

Ve Demirel Muhtıra'ya uyuyor...

SON günlerde her yerde Başbakan Süleyman Demirel'e verilen muhtıra konusu konuşulmaktadır. "ÇARŞAF" bu konunun üstüne de serilmiş ve adı geçen muhtırada neler yazılı olduğunu öğrenivermiştir.

İyi su çıkan kaynaklardan maşrapamıza doldurduğumuza göre Demirel'e verilen bu muhtıra (yani ajanda) kuşe kapaklı olup tam 365 sayfadır. İçinde resmî tatil ve bayramlar, şenlikler, il ve ilçelerin kurtuluş günleri, ünlü kişilerin doğum ve ölümleri, trafik işaretleri ve ramazan imsakiyeleri de vardır.

Bunlardan başka bu sevimli muhtırada şu yararlı bilgiler ve öneriler bulunmaktadır:

Sayfa 76-85 (SAĞLIĞINIZ)

Gözümüz en önemli organımızdır. Eğer bir takım şeyleri görmiyoruz ve sağ, solu iyi seçemiyorsanız hemen bir doktora başvurmalısınız.

Kimi zaman da kulağınızın dibindeki haykırışları, feryatları duyamıyorsanız durum çok tehlikelidir. İşinize gelirse kulağınızı yıkatmalı, işinize gelmezse mantar tıkamalısınız.

Sayfa 118-123 (AŞK HAYATINIZ)

Kadınlar genellikle şişman erkeklerden hoşlanmazlar. Eğer sizin de damacana gibi bir göbeğiniz varsa ve yağlı gerdanınız yüzünden boynunuz görünmüyorsa, hemen bir çaresine baktırıp, hattâ oranıza-buranıza mus-

luklar taktırıp yağınızı, suyunuzu akıtmalı ve en az 55 kilo atmalısınız. Ayrıca, yemeğe paydos demeli, fazla uyumamalı ve çok sıkı bir rejim uygulamalısınız. Korkmayın, uygulayacağınız rejimden kimseye bir zarar gelmez!...

Bu arada saçlarınızı da unutmayın. Berberinize yandan ayırttırıp arkaya toplattırın ve saçınızı-başınızı yılmak için can atan milyonlarca hayranınızın yüreğini hoplattırın!...

Sayfa 163-171 (PARA DURUMUNUZ)

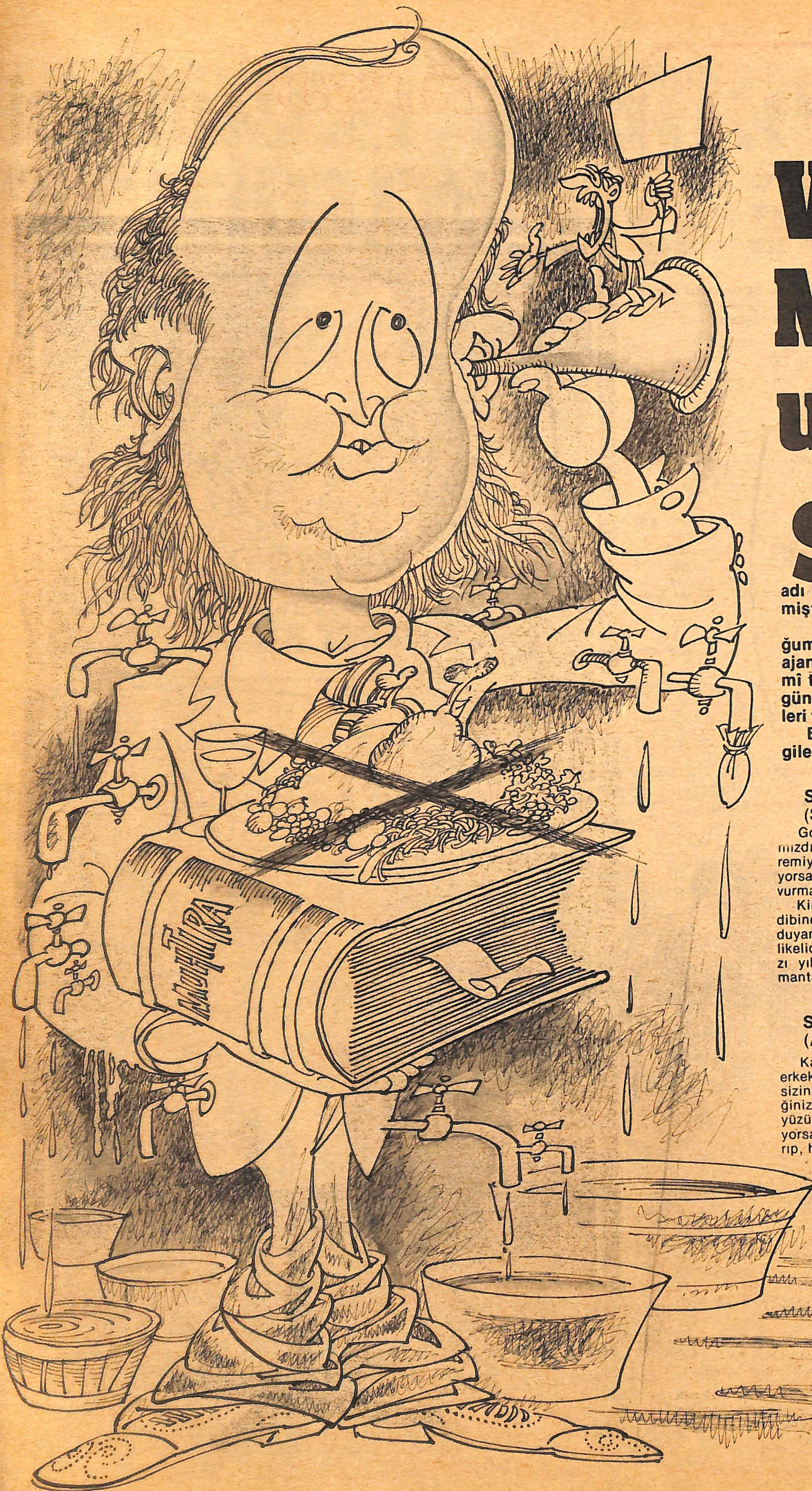
Zengin malı züğürdün çenesini yorar... Onun-bunun kazancında gözü olan aç gözlüler "Acabanasıl kazandı?" diye durmadan sorar... Böyle bir durum varsa, kendinizin, kardeşlerinizin, yeğenlerinizin servetini açıklayın. Ne var...

Sayfa 244-287 (DOSTLUK İLİŞKİLERİNİZ)

Dostluğa önem veren bir kişiyse, sonunda fos çıkmayacak dost seçmelisiniz. Yoksa, "Onun dostluğuna güven olmaz" diye yıllarca sizi uyarınları bir gün kendinize güldürebilirsiniz.

Son sayfa 365 (İŞ HAYATINIZ)

Herkesin gözü sizin yaptığınız işte ise, en iyisi, o işi terketmelisiniz!...

KARATAS'LI REVİZYON ...VE İŞTE TELEVİZYON

"Akşam-ı şerifleriniz hayırlı olsun Cemaat-i Müslimin!.. Yatsıya kadarki neşriyatımıza, eski adı "Çocuklar İçin" olan "Mefkûresine" itikâtlı nesil hasıl etme saati" ile başlıyoruz..."

"İstinatgâhları insicamlı âtileri alan bu bahtiyar sübyânlar, salâhiyattar hocaların nezaretinde oynuyorlar."

"Muhterem zevat, iki adet ilân neşrini müteakip, havadisler faslına geçicez... Şimdi ilânlar:"

"Duydukduymadık demiyoruz... Tatlının üstüne turşu yemiyoruz.. Havadisleri naklediyoruz ahaliiii!!!"

"Muganniye Mesude Hanım'ın da artık şikâyetleri hitama erdi!.."

"Bilindiği gibi, kâfirler insanın maymundan türediğini söylerler... Halbuki maymundan, maymun..."

YAZAR KEMÂL EFENDİ VE EMSALİ MÜELLİF LERİN KİTAPLARI MEKTEPLERDEN MÜGADE RE EDİLDİ...VE YERİNE "KAYMAK TABAĞI" İLE "FETTAHNAME" VERİLDİ... BU ARADA ECEVİT VE İSMAIL CEM BEY'LER BU GÜN DE YİNE TAKBİH EDİLDİ...VEE LÜZUM KAL MADİBİ İÇİN ŞURAYİDENLET LAĞVEDİLDİ!...

"...insandan ise insan peyda olur. Bu film-i hakikat işbu vaziyeti ne kadar da sarîh olarak efkâr-ı umumiyeğe isbat eyliyor..."

NURLU GECELER İDMAN-
SEVERLER!... İLK MEVZULUMUZ
FİTBOL... KARŞIMIZDA MÜESSİR
OYUNU İLE HASIMLARINI BEZ
DİREN VE BU SENE TAKIMINA
YEKÜN 14 (ON DÖRT) SAYI KAY
DETTİREN MUHACCİM HATTI
FİTBOLCUSU DR. NAFİZ BEY
VAR...

"Eski adı
spor
stüdyosu
olan
"İDMAN TARLASI"
saatimize başlıyoruz."

"Şimdi de
Hünkâr
Suyu
fasıl
heyyetinin
puragırâmını
neşrediyoruz."

"Amirleri Suphi Rıza Bey idaresindeki
bu nezih zevat, halkın ısrarla istediği
bir şarkıyı icra ediyor..."

TEVECCÜH BUYURDUNUZ...
BEN BU SENE 14 DEĞİL,
13 SAYI KAYDETTİM... SAYI
LARIN BİRİ ENTBOL İDİ...
HAKEM SADRETTİN BEY RED
ETTİ... MÂLUMATEN ARZ
EDERİM EFENDİM!...

OLMAZ İLÂÇ SİNE-İ SADPÂREME

KARATAŞ ÇOK KARA ÇALDI KAREME
KIRSA MİLLET T.V.'Yİ, BAKSA ÇAREME
YETİ ARTIK BU REZALET ÇARE NE?!!!

...Ve
kapanış

Demokrasinin kaderi belirleniyor

Yazan:
Hüseyin
ZURNA

SİYASAL çevrelerden yansıyan son haberlere göre, demokrasiyi üzmek isteyenlerle büzmek isteyenler arasındaki kutuplaşma gitgide yoğunlaşırken, ortaya bir üçüncü grup daha çıkmıştır.

Safranbolulu Rüstem Gazi ile Güney Bolulu Eşref Niyazi'nin öncülüğünü yaptığı bu grup:

- Demokrasiyi üzmekle de, büzmekle de hiç bir şey sağlanamaz; olsa olsa ancak demokrasiyi süzmekle amaca ulaşabiliriz ve ayyuka çıkan rezilliklere kabaca bulaşabiliriz, demektir.

Demokrasiyi üzmek ve büzmek isteyenlerden sonra, bir de süzmek isteyenlerin seslerini yükseltmeleri üzerine emekli kasap çıraklarından Sefer Sonsefer:

- Demokrasiyi üzmekle de, büzmekle de, süzmekle de bir sonuca varılmaz. Demokrasiyi, şöyle bacaklarından bir sıkıca yakalayıp önüne çekecek ve kuyruğundan tutarak iyice yüzeceksin, demıştır.

Kamuoyu, demokrasi için hazırlanmakta olan bütün bu planları yakından izlemektedir. Tömbekicilerin kızı Suskun Şevkiye de, kıymayı kediye kaptırdığını kocasından gizlemektedir.

SFAHAN bilginlerinden Rabbani Şarapanı, "Bir Demokrasiye Neler Yapılabilir?" adlı ünlü yapıtında, bazı önemli pozisyonlar üzerinde durmakta ve üzülmek istenen bir demokraside öncelikle adam öldürme özgürlüğünün şart olduğunu belirtmektedir. Güzel Şadiye Zırnık, Osman'ı delirtmektedir.

Adam öldürme özgürlüğünün genişlemesiyle artan nüfusun sıkıştırdığı ekonomik durum rahatlayacaktır, böylesi bir kalkınmaya da, cümle dünya hasetten patlayacaktır.

Yapılan araştırmalara göre bin kişide dokuz yüz doksan dokuzunun öldürülüp birinin de sakat bırakıldığı bir düzende, demokrasi gerçekten, hem de sülâlesiyle üzülmektedir.

Büzülmek istenen bir demokraside ise önce huzur gerekmektedir. Huzur ise her mahallede on bombacı, her bucakta elli dinamitçi, her ilçede yüz tüfekçi ve her ilde binlerce coplu, sopalı, zincirli, kamalı, yağlı urganlı ve tabancalı geçmişine, geleceğine, yurduna, kurduna, kutsal atasına ve yumurta salatasına bağlı kahramanlar yetiştirmekle mümkündür. Bunlar yetiştiği ölçüde, demokrasi kendiliğinden büzülmektedir.

YOK, şayet demokrasi sadece süzülmek isteniyorsa, o zaman da demokrasiyi bir şişeye iyice doldurup, ağzını bir tülbenle bağladıktan sonra ne kadar politikacı varsa hepsinin şarap çanağına şişelenmiş ama henüz tıpalanmamış demokrasiyi gram gram akıtmak yerinde olur.

Sefer Sonsefer, bütün bu ince yöntemleri reddetmekte ve:

- Bırakın beni şu demokrasiyi büsbütün ziyan etmeden usulünce yüzeyim, demektir.

Demokrasi ise, ne yaparsa yapsın mutlaka ya bir kapı arkasında ulusal marşlarla üzüleceğinden, ya kuytu bir yerde domaltılıp büzüleceğinden, ya çalkalana çalkalana süzüleceğinden, yahut da yatırılıp yüzüleceğinden emin olduğu için hırçınlaşmakta ve:

- Neredesin Anayasa, diye hıçkırmaktadır.

Anayasa uzmanları ise bir komisyon halinde toplanmışlar ve şu sonuca varmışlardır:

Anayasa ananas
Zavallının kıcı tas
Çukura düştü çıkamaz
Pır pır eder uçamaz.

Politik gözlemciler demokrasiye kimsenin kolay sahip çıkmak istemediğini, o nedenle gerekli muamelelerin kolayca yerine getirilebileceğini ve ne pahasına olursa olsun üzülp, büzülp, süzülp, yüzüleceğini bildirmektedirler.

Ayrıca demokrasinin kaybolmaması için bütün tedbirler alınmış, kim ele geçirirse dilediğini yapması için her yana haber salınmıştır.

Çarşaf
bir bir ③
açıklıyor

POLİTİKACILAR VE KIRLI ÇARŞAFLARI

İlk aşkı Topal' ın
Haççe' den
Çoban Sülü' ye
maniler ve
aşk dolu nameler...

GÜLÜM BENİM, SÜLÜM BENİM...

ÖZEL hafiyelerden, yazarlardan ve fotoğrafçılardan kurulu bir ekibimiz geçen haftalar içinde Isparta'nın altını üstüne getirerek Çoban Sülü'nün ilk aşkı Topal'ın Haççe'yi aramışlar ve sonunda çamaşıra gittiği Gülyâğcıların Abdürrezzak Bey'in evinde bulmayı başarmışlardır.

Topal'ın Haççe 50 kâğıt avantajını aldıktan sonra; dünün Çoban Sülü'sü, günün devletlü, izzetlü, hamiyetlü, saadetlü, kudretlü ve dehşetlü Başbakanı Süleyman Demirel'e yazdığı ilk aşk mektuplarını, mânilerini, Çoban Sülü'nün cevaplarını göz yaşları içinde ÇARŞAF ekibine anlatmış ve cümleyi ağlatmıştır.

Bu arada Sülü'süne yanık sesiyle şu şarkıyı da söyleyen Topal'ın Haççe'ye, tüm ÇARŞAF okuyucuları ve tarih önünde teşekkür eder, Tanrı'dan rahmet dileriz.

Seni ben Necmiye'nin olsun diye mi
sevdim
Kırlı çamaşırlarını boşuna mı yıkayıp
serdim
Kaç yıl ne kazandımsa hepsini sana
verdim
Söyle Sülü ben seni Necmiye'nin olsun
diye mi sevdim.

HAÇÇE'DEN, SÜLÜ'YE İLK MEKTUP

Gülüm benim, Sülüüm benim,
Evvelâ mahsus selâm eder, büyüklerin ellerinden, küçüklerin gözlerinden öperim. Bilesin ki, Haççe'n, hasretinle yamakta ve yokluğuna billâhi güç dayanmaktadır. Kaç gündür dağ-bayır demeyip tabanlarını patlatmakta ve koyunlarını otlatmaktasın.

Bense, burada el kapılarında çamaşırları yıkayarak, dertlerimi birbirine ek-

Mehmet Karatoprak

lemek ve beni de otlatmanı beklemekteyim. Bu hasretlik yeter gayri.

Düşmanları çatlat Sülü
Saçlarını koklat Sülü
Şu Haççe'ni al yanına
Koyun gibi otlat Sülü

İşte böyle, aşkımdan sana maniler düzüyor, hayal âlemlerinde yüzüyorum. Evvelsi ay, o ağacın altında üflediğin kavalın sesi kulaklarımdan çıkmıyor. Bir daha ne zaman üfleyeceksin diye yollarını göz-lüyorum.

Len, götü götü söyletme beni. Gel gayri, hasret ile bekliyorum seni. Geçen gün gardaşını gördüm yolda; bi tuhaf baktı bana. Len, yoksa her bişeyleri söy-le-din mi ona? Diyeceğim o ki, çeneni kapat, dillere düşürme beni. E mi?

Len, haftaya yine o ağacın altında buluşak mı? Tez Dudu Bacıyla haber ilet bana.

Yanıyom ben yanıyom. Annamıyon mu?

Hadi gal sağlıcakla.

HAÇÇE

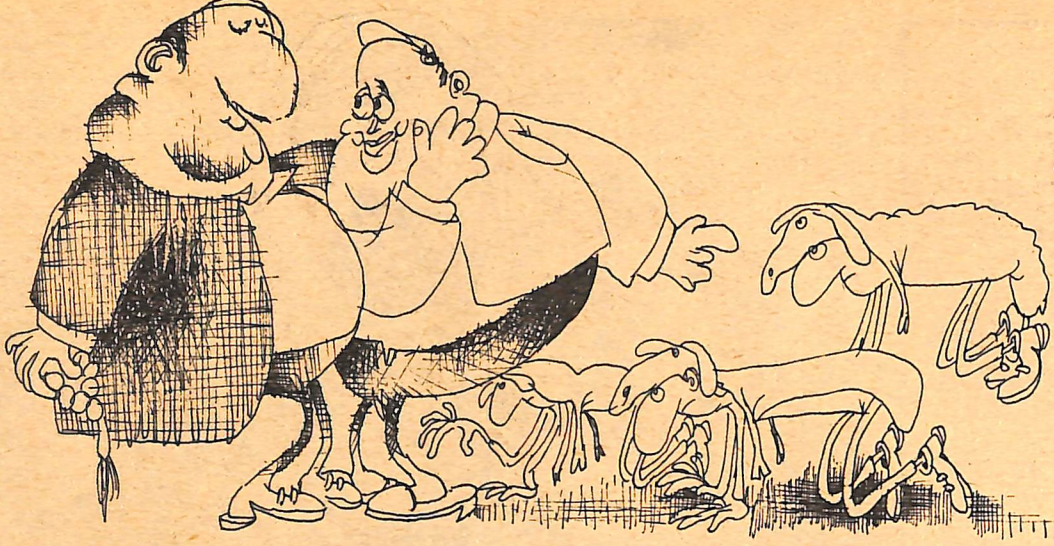
ÇOBAN SÜLÜ'DEN HAÇÇE'YE

Haççe kız,

Dudu bacıyla yolladığın mektubu afi-yetilen aldım. Hemen hayallere daldım. Bak sana bi müjdem var. Sürü sahibi aylığıma bi lira zam yaptı. Biliyon mu ne demek bu. Senede 12 gayme demek, 10 yılda 120 gayme demek... Bu ay paramı alınca, sana yüz gram boyalı şeker almak farz oldu gayri.

Koyunları bi güzel otlatıyorum ki, sorma. Otlatmanın ilmini aldım gayri. Üflediğim kavalla, goyunlar ot olmasa bilem otlu-yo. Bi düşün bakıyım, va mı bunun izah tarzı? Aslında var emme, sülemem. Bi gün bu bana lâzım olcah...

Biliyon mu, ne diyom kendi kendime? Diyom ki, şu insanlar da goyun gibi ot-latılmaz mı ki, diyom. Geçen gün, bu fikrimi mal sahibine didim. Didim ki "Ağam" didim, "Şu bizim ırgatları da

goyun gibi otlatmanın bir ilmi yok mu?" didim. Ağa pek keyiflendi, sırtına bir şaplak indirip "Va Sülü va" dedi. "Az biraz daha böyü de, seni ırgatbaşı yapayım. O zaman öğrenin" dedi.

Gız, o ağacın altına ben de ziyadesiyle gelmek istiyom. Sen bekle beni. Gelirsem gelmiş olurum. Bizim bilâderin sana bi tuhaf bakmasına şaştım emme, canımı sıkmadım. Belkim gözü gaymiştir bilme-yerekten. Vallahi ben bi şey dimedim yoksa. Galbini refah tut.

Muhabbetle.

SÜLÜ

HAÇÇE'NİN İKİNCİ MEKTUBU

Pek yüksek bi makama, İçimden "Gülüm benim. Sülüm be-nim" demek geliyor; emme gorkuyom. Geçenki buluşmamızda "Len çoban" dedi-ğim vakitki gizmişliğin ve de gurban olduğum gözlerini devire devire "Gız, ço-ban ni demek. Ben, böyyük bi adam olu-cem, bilmiyon mu? Benimle gonusurken iki kulhuvallahi bi elham okutecem sana" demişliğin hatırımdan çıkmıyo billahi.

Sana "Şincik mütessif ederim" desem, haksız mı düşerim?

Epiyce bi para biriktirdiydim. Geçen gün bilâderin gredo istedi benden. Borç olarak yüz gaymesini virdim. Yiğenin-le haber salmış bana. Rabbim nazardan esirgesin cin gibi bir oğlan. İnşallah o da böyyük bi adam olur.

Gayri kaçırıcaksan kaçır ben len, yoksam aklımı kaçıracağım ben. Bah sa-na bi mani daha düzüverdim:

Bahçelerde enginar
Sensiz dünya bana dar
Böyyük adam ol Sülüm
Ben de olam sana yar

Bu nağmemi ırza Beylerin evinde, bu-laşığı bitirdikten sonra yazdım. Hanım içerde ağda yapıyordu. Bitirmişti herhâl: nerdeyse gelir. Hadi bana müsaade.

Gır atına atlayıp bi gün beni kaçıraca-n deel mi? Bekliyorum. Mektubumun bi ke-narını cigarayla yakıyorum. Galbim de öyle yanıyo işte; bildin mi?

Sağlıcakla kalasın.

HAÇÇE

ÇOBAN SÜLÜ'NÜN İLK VE SON ŞİİRİ

Çoban Sülü'nün zekâsı kısa süre-de yakınlarının dikkatini çekmiş ve okuyup böyyük adam olması için aile bütün olanaklarını, (pardon imkânları-nı) seferberlik ilân etmiştir. Aşağıda okuyacağınız koşma da, yıllar sonra ilk aşkını hatırlayıp yazdığı ilk ve son şiiri olmuştur, Sülü'nün.

Şimdi, bu eşsiz edebiyat şahese-rini dikkatle ve ibretle okuyup, Sülü'nün şairlikte ısrar etmemesinden do-layı Allaha şükredelim.

Gız naz etme söyle yine
Benim için ölüyon mu
Ben kendimi verdim ilme
Sen bunları biliyon mu

Mühendislik okuyorum
Herşeyden az çakıyorum
İki dilde şakıyorum
Sen bunları biliyon mu

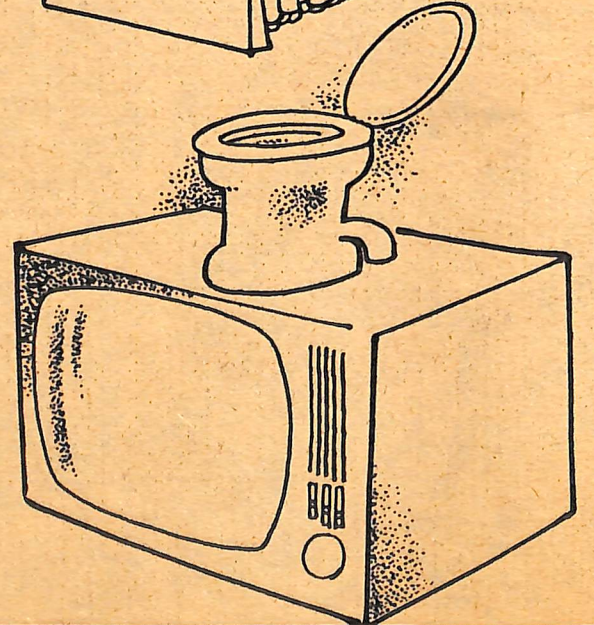
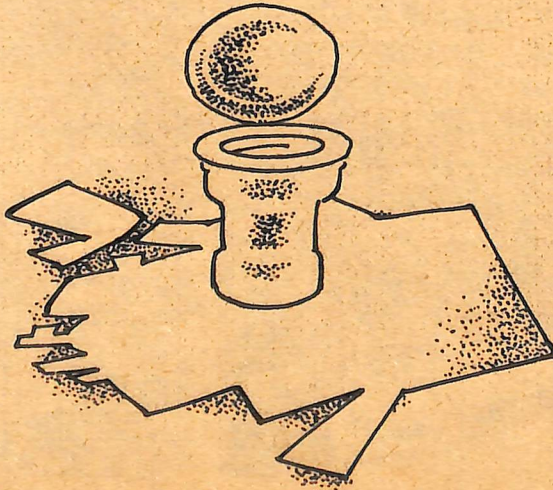
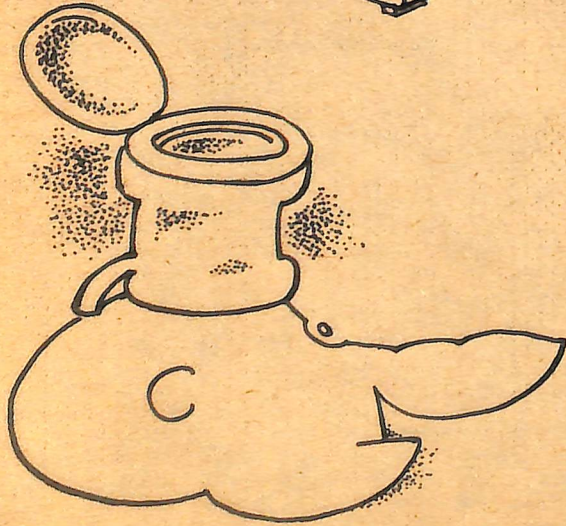
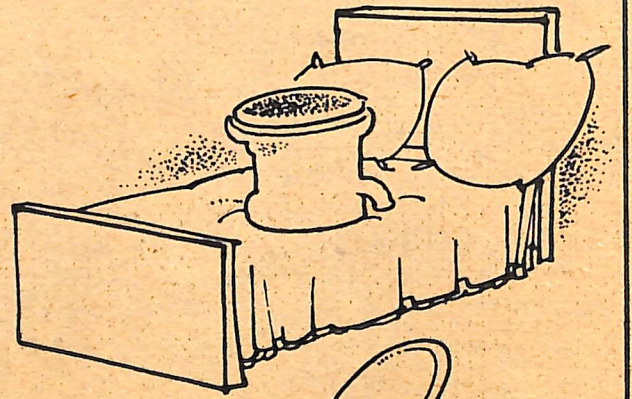
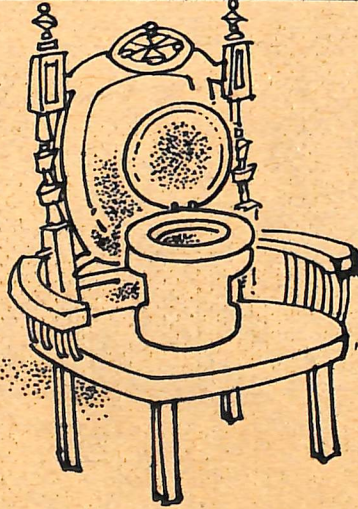
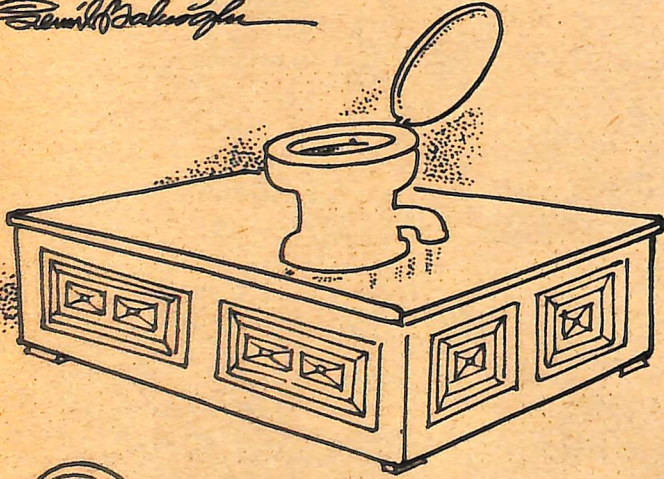
Saçlarım döküldü gayri
Dişlerim söküldü gayri
Sülâlem sıkıldı gayri
Sen bunları biliyon mu

Okuyacak yükeleceğim
Bir gün başa ben geleceğim
Ben diyecem, ben bileceğim
Sen bunları biliyon mu

Tak dedi cana fakirlik
Gardaşlarım benle birlik
Hepimiz bir yere geldik
Sen bunları biliyon mu

Angaraya gideceğim
Artık insan güdeceğim
Neler neler edeceğim
Sen bunları biliyon mu?

Emine D. Bakır

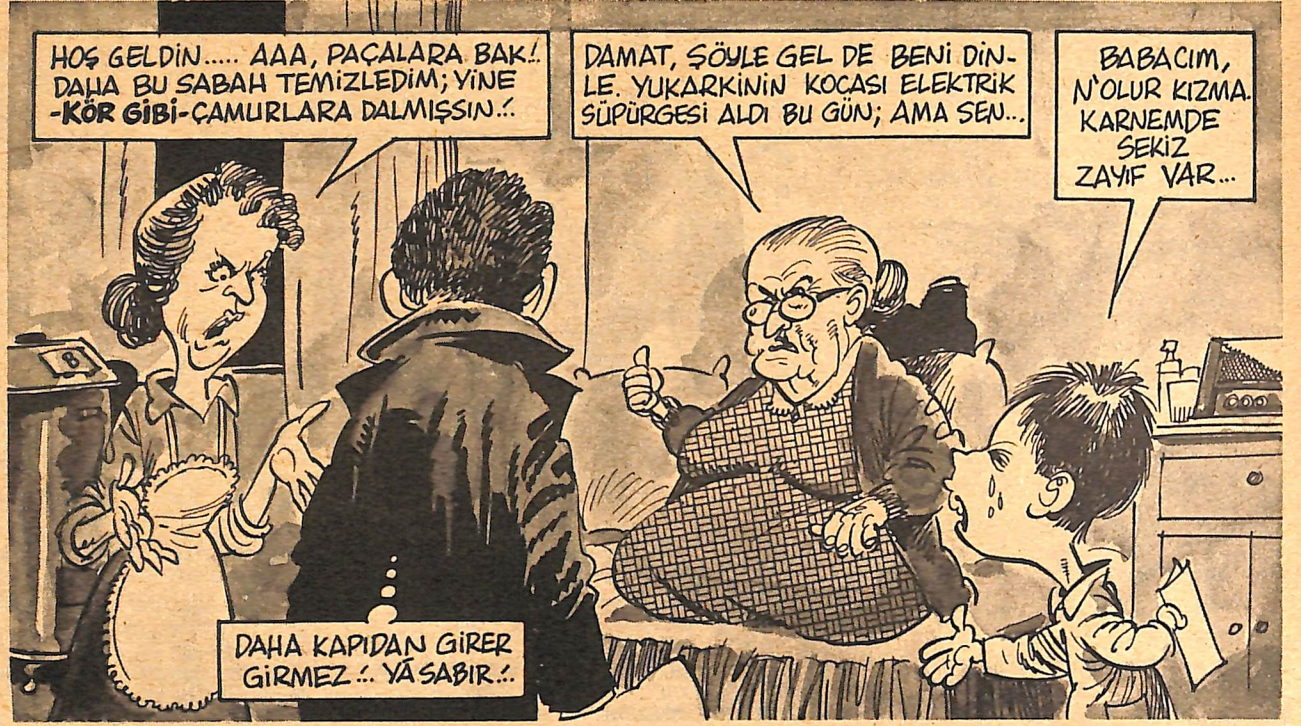

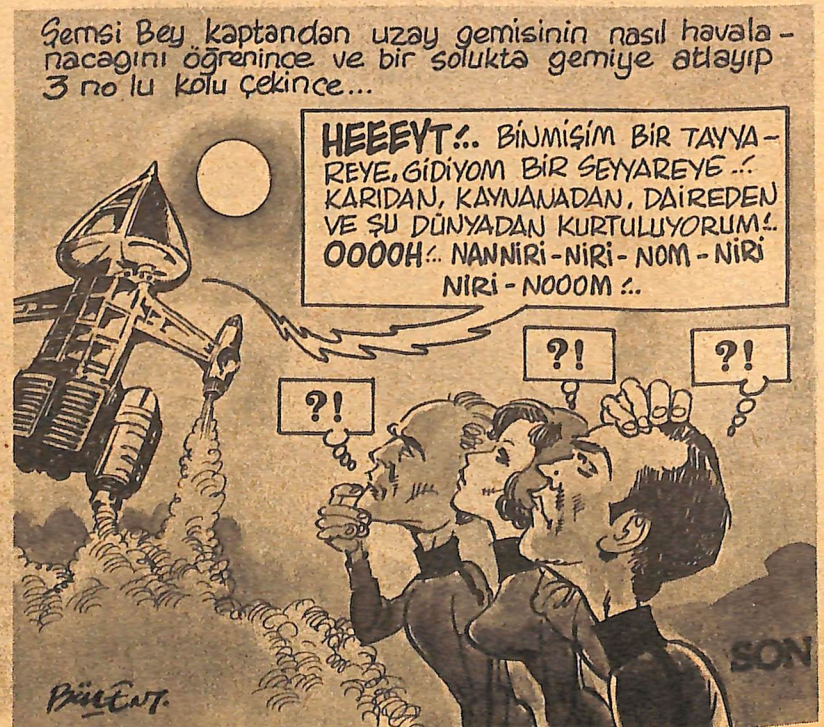
UZAY 1999,9

YARISI dünyada yarısı da ayda geçen bu serüveni okuduktan sonra birçok kişinin Heybeli'den mehtaba çıkmaması için gerekli tedbirler alınmıştır. Boşuna heveslenmeyin.

Ç.U.M.
ÇARŞAF UZAY MERKEZİ

Yazan: **Kandemir KONDUK**
Çizen: **Bülent DÜZGİT**

tipler

ÇETİN ALTAN

SİGARA İÇİYOR MUSUN, İÇME...

UFAK-tefek, yaşlıca bir adamdı. Yumuşak gömlekler giyer, rastgele alınmış ucuz ve eskimiş kravatlar takardı. Elbiseleri ütülü mü, ütüsüz mü, anlayamazdınız. Giyimi özenli değildi; hırpani de değildi. Sadece silikti.

Azıcık ağzının üstüne doğru kurnazca uzamış yumuşak burnu ve burnunun üstüne düşen gözlükle, Galata'daki eski Yahudi sarraflarına benzerdi.

Gerilimsiz cümlelerle az, ama kimseyi umursamadan konuşurdu. Sözcüklerinde yalnızca bir bilgelik ve hafifçe yanıp sönen nükte pırıltıları uçuşurdu.

Büyük bir gazetenin cimriliği üstüne efsaneler yaratılmış, eski bir patronuydu.

Gazetesinde, her şey eskidi: Merdivenler eski, odalar eski, masalar eski, koleksiyonlar eski, ampuller eski, hattâ kâğıtlar bile eskidi.

Alt kattaki muhasebe bölümünün arka yönünde eski bir odası ve eski bir masası vardı. Orada otururdu. Masası düz masalardan değildi. Üstü açılır-kapanır türden, üstünde küçük çekmeceleri bulunan eski bir yazıhaneydi.

Yanına gittiğin zaman, uzun süre yüzüne bakmaz, önündeki kâğıtları düzeltmeye, yahut bir şeyler yazmaya devam ederdi. Öyle, ayakta bir hayli beklerdin. Öfkeliysen öfken, bir şey isteyeceksen isteğin bu bekleyiş sırasında hismini yitirirdi.

Sonra, başını kaldırır, sakın ve kayıtsız bir sesle:

- Ne istiyorsun çocuk, derdi.

Sesi bir patronunkinden çok yaşlı bir amcaninkine, yahut bir 'büyükbabaninkine' benzerdi.

Yeryüzünde tek düşündüğü şey, daima bir şeyler elde etmek, ama çok ucuza, pek ucuza. en ucuza elde etmekte.

Kimseye hiç bir şey ısmarlamaz, yemeğe davet edersen gelir, ama yine de en ucuz lokantayı seçer, en ucuz yemeği söylerdi.

Hakkındaki cimrilik hikâyelerini dinlemeye bayılırdı. Bu hikâyelerden bazılarını kıs kıs gülerken kendisi de anlatır, eskilerine yenilerini eklerdi. Mutluydu cimriliğinden. Söylenenleri de her an doğrulamak için kendi kendisiyle yarışır, bunun için elinden geleni yapardı.

Örneğin, kazara zam istemeye giderse, hiç terslemez, hattâ söylediklerini

dinlemeye yatkın da durur ve sonunda sorardı:

- Sen sigara içiyor musun?
- İçiyorum.
- Kaç paket içiyorsun günde?
- İki...

- Him... Paketi kırk kuruştan günde seksen kuruş. Ayda yirmi dört lira. Hemen kes sigarayı. Ayda yirmi dört lira zam işte sana..

- Olur mu efendim?..

- Olur ya... Neden olmasın, hem sağlığını kazanmış olursun, hem de para..

BİR yerden bir yere giderken, yaya yürüdüğü takdirde pabucunun aşınma masrafiyle tramvay yahut dolmuş parasını kıyaslayıp, seçimini ona göre yaptığını söylerlerdi.

Yazarlarla muhabirlere müsvedde olarak verdiği kâğıt, yarım santim eninde ve gazete sayfası boyundaki ince uzun kırpıntılardı. Matbaada hiç bir işe yaramayan bu kırpıntı şeritlerin değerlendirilmesi ve ziyan edilmemesi gerektiğini savunurdu.

Gençtim, Ankara'dan fıkralar yazıyordum gazetesine. Ayda dört yüz lira alıyordum. Onun ölçülerine göre bu para gazetesinin tarihinde görülmemiş bir rekordur. Öyle söylüyordu bana. Çiğliğe düşmemek için de büyükbaba sesiyle yazılarımı övüyör, bazılarını gülerken tekrarlıyordu. Arkasından da:

- Fıkraların dışında daha başka şeyler de yazsana, diyardı.

- Nasıl şeyler?

- Canım sen bulursun işte..

Yutkunuyordum. Acaba başka şeyler de yazsam artırır mıydı aylığıma? Soramıyordum.

Sonunda fıkraların dışında imzasız olarak "Dam üstünde saksağan" başlığıyla ikinci bir bölüm yazmayı önerdim. İkinci köşede, basında çıkan yazıların, haberlerin tutarsız yönlerini yakalayıp, şakacı eleştiriler yapacaktım.

- Hemen başla, dedi..

- Evet ama efendim, şey..

- Şeyi ne?

- Yani?

- Ne yanisi, başla işte..

- Söylemek istemiyorum ama, çok sıkıntıdayım. İki yüz elli lira ev kirası veriyordum.

- Yazdıkça unutursun bunları, sıkıntı

geçer. İnsan boş kaldıkça düşünür sıkıntıları, zorlukları..

- Vallahi imkânsız..

- Çocuk, ben seni o kadar seviyorum, bana bu kadar bir hediyeyi çok mu görüyorsun?..

- İmkânı olsa sevinçle yaparım.

- Peki, ne istiyorsun?

Ne isteyeceğimi bilemiyordum.

- İki lira vereyim her yazıya..

Tavan döndü döndü kafama yıkıldı. Bu dilenci pazarlığı haysiyetime dokunmuştu. Hemen öteki yazıları da kesecektim. Kapağı vurup çıkmak üzereydim. Yüzüm nasıl bir biçim almış olmalı ki:

- Kızma be çocuk, dedi. Ben söylerim öyle.. Ne var kızacak?.. Sen de yüz lira iste.. Ben hiç kızmam..

- İki lira miki lira olmaz, dedim..

Usul usul tekrarladı:

- İki lira miki lira..

Sevimli sevimli bakıyordu yüzüme, burnuna düşmüş gözlüklerinin üstünden:

- Haydi hepsini beş yüzün içinde halledelim.

Beynim fok fok ediyordu:

- Olmaz vallahi..

- E ne? İstanbul'a geldikçe birinci mevki tramvaya biniyorsun. Ben biniyor muyum, hep ikinciye biniyorum. Köfteciye gideceğine lokantaya gidiyorsun. Sıkıntın bunlardan.. Senin gibi adamlar aylığını aldığı gün hepsini yerler, ben bilmem mi?

Beni şirin şirin yormak ve usandırıp, içimden bir "Allah belânı versin" çekti-dikten sonra "Kabul" dedirtmek istiyordu.

Sinirlerim keman teli gibi, direnmeye çalışıyordum.

O aynı kayıtsızlıkla:

- Hemen çık, yarinkini yaz, diyardı.

Huyunu biliyordum. Başlangıçta çek-işe çekişe pazarlık eder, sonra bir daha o konuyu açmaz, parayı da düzenli olarak öderdi. O pazarlık anında bir gevşeyip yoruldu mu, çalıştığın sürece iki metelik zam alamazdın.

Sonunda sulh olduk ikinci yazıları beş liradan yazmaya..

İçimden "Allah belânı versin" i de çekmeyi unuttumdu galiba..

HAKKINDAKİ cimrilik fıkralarına neler eklenmiyordu ki... Sözde bir akşam kendisi gibi bir cimri dostuna misa-

firliğe gitmiş. Zıyanlık olmasın diye, elektriği söndürüp öyle konuşmuşlar karanlıkta.

- Ne gerek var işiğe, birbirimizin sesini duyuyoruz ya, diyorlarmış.

Gitme zamanı gelince, ev sahibi yolu göstermek için elektriği yakmaya davranmış. Bizimki:

- Dur hele bir dakika, demiş. Nasıl olsa karanlıkta oturuyoruz diye pantolonla donu çıkardım. Kışımın altında koltuğa sürtünüp aşınmalarının anlamı yok..

Bütün bu sevimli hikâyelerin yanında, Babiâli'deki gençliğime âlt en acı anılarımdan birini de onun sayesinde yaşadım.

Yine Ankara'dan, İstanbul'a gelmiştim. Yirmi altı, yirmi yedi yaşlarındaydım. Sırlıslıkam da âşıktım. Bir çıkış yolu bulamıyordum. Bin türlü geçit vermez cehennem duvarı, her yönümü çevrelemişti.

Bir otelde kalıyorduk, düşlerimin nazenin perisiyle.

Cebimde para yoktu.

Gazetelerden avans almayı hesaplamıştım. Patron, avans vermiyordu:

- Çok para harcıyorsun, kendini düzene sok, diyardı.

Otelde rehin kalmıştık. Sandviçlerin yerini yüz gramlık kavrulmuş sarı kestaneler almıştı.

O güne kadar alacağımı isteyip, işten ayrılmaya karar verdim. Başka olanak yoktu, karnımızı doyurup, borcumuzu ödemek için.

Üç saat mi, dört saat mi bekletti beni muhasebede. Sonra Orson Wels'in "Mr. Arkadin" diye bir kitabını getirdi, tutuşturdu elim.

- Bunu çevir getir, hemen iki yüz lira vereyim, dedi.

Üç gün, üç gece aralıksız çalıştım, otel odasında. Açlıktan benim de düşlerimin nazenin perisinin de, başımız dönüyordu. Makinenin başında akşam oluyor, sabah oluyor, sonra yine akşam oluyordu. Gözlerim kararıyor, beynim karıncalanıyor, kollarım uyuşuyor, ama dayanıyordum. Üç gün hiç durmadan yazdım, yazdım, yazdım... Ve bitirdim çeviriyi...

Ama ne çare ki, artık vaktim kalmamıştı. O akşam mutlaka dönmem gerekiyordu. O Ankara'ya..

Elimde "Mr. Arkadin" in Türkçesi, yine saatlerce bekledim muhasebede..

İstanbul'daki son saatlerimdi onlar. Yakaladığım küçücük bir mutluluk, kıyma makinesinden geçirilmişti.

Otelin hesabını ödedim.

Valizimi alıp bir anlatılmaz işkenceyi yine de ılık bir duygusallığın derinliğinde eriterek, yaşadığım odaya şöyle bir baktım. Bütün o serüvenden bir-iki sarı kestane kalmıştı pencerenin önünde...

Yıllar sonra o gazete binası bir elektrik kontağı sonucu, korkunç bir patlamayla çöküp yok oldu. Hem de genç bir gazeteciye yıkıntıları altında bırakarak.

Cimri patron, cimriliği yüzünden klişehanedeki patlayıcı maddeleri özel bir depoya koydurmamıştı.

EKSTRA**Çarşaf**

Süleyman Bey'in şimşir tarağı

Bu tarağın satılması ihtimali, halk arasında büyük telaş yaratmış, özellikle RIFKIYE BEYAZATLI (Atışpor Kulübü üyesi - 55 yaşında) isimli vatandaşın üzüntüye gark etmiştir. Bakınız Beyazatlı ne demiştir:

"Herkes bu yola saparsa ne olacak? Hatırladığıma göre sayın Demirel'e Berberistan Dışişleri Bakanı bir şimşir tarak hediye etmişti. Sayın Başbakanımızın büyük bir ihtiyacını karşılayan bu tarak bir gün gelip satılacak mı yani? Ayol olur mu? Başkasının tarağı kullanılır mı hiç?..."

Devlet büyüklerine verilen hediyeler işportalarda satılıyor

"Hoca'ya emri hak vaki olursa"

Bu paha biçilmez hazinelerin satılıp, ayağa düşmesi ihtimaline en çok üzülenlerden biri de Mısır Çarşısı kıdemli sakinlerinden ABDÜLSAFİ SAFTORON (Hacıyağı ve esans satıcısı-68 yaşında)dur. Onun da hissiyatı işte budur.

"Efendiler, malum olduğu üzere, nur-i cihanımız ve dahi hüsn-ü canımız muhterem yardımcı başbakanımız, ırfanlı Hocamız Necimeddini Erbakani Efendi Hazretlerine kıraat eylemeleri için, Suudi Arabistan Ulemasından Hasan El Kadem isimli zat-ı şerif bir eser hediye etmişler idi... "Nizamname-i Devlet-i Şeriat" isimli bu eseri sağlığında elinden ve dilinden düşürmeyen Hocamıza-Allah korusun-emri hak vaki olunca, bu eser de satışa mı çıkacak? Tövbeee!"

HANI YA, YETİŞEN ALIYOOOOR!

Eski TBMM başkanlarından Refik Koraltan'a hediye edilmiş bir anahtarın, merhumun varisleri tarafından satışa çıkarılması, pek alafortanfonu bir tartışma zeminin doğmasına yolaçmıştır. Söz konusu anahtar, Güney Kore başkenti Seul'ün anahtarıdır ve Refik Koraltan tarafından sadece iki kaçamak hovaralık gecesinde kullanılmıştır.

Ne var ki, şimdi çok kişi bu satış konusunu konuşmakta, hatta bağırıp çağırışmaktadır. Ülkemizin huzur ve sessizliğe çok ihtiyacı olduğu bir dö-

nemde diğer devlet büyüklerimize verilen bazı hediyelerin de satılacağı haberi, ortalığı bûsbütün karıştırmış, tartışmaların gürültüsü ayyuka çıkmış, bu arada pek çok vatandaşın kulak zarı patlamış ve östaki borusu çatlamıştır.

Durum böyleyken, bu haberi gazetelerin çoğu da atlamıştır.

Fakat "Çarşaf" işe el koydu. Konuyu araştırdı ve ortalığı iyice karıştırdı!.. Şimdi, durumla ilgili olarak vatandaşların ne düşündüğünü öğrenelim ve de bütün muhterem büyüklerimize uzun ömürler dileyelim...

"Ben talibim"

Çarşaf'ın anketine katılan vatandaşlardan yalnız HİLMİ DEMİRHİNDİ (Şıracı-50 yaşında) pek istekli görünmüş ve Feyzioğlu'na, garip garip göz süzmüştür. Uzun sözün kısası, de diği şudur:

"Abicim Turan Feyzioğlu'na, Şıracılar Derneği'nin hediyesi olan şerbetçi güğümü de demek ki, bir gün satılacak!.. Aman haber versinler de ben aliim abicim. Benim güğüm akıttır da..."

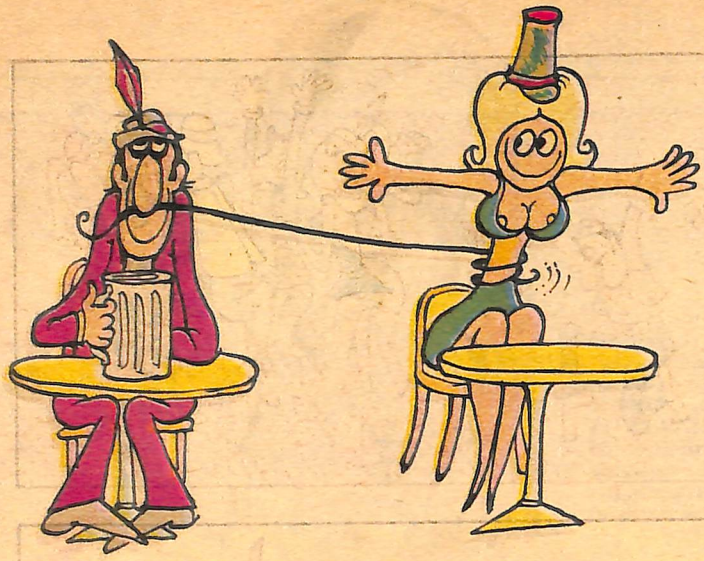

Hitler'in torunundan

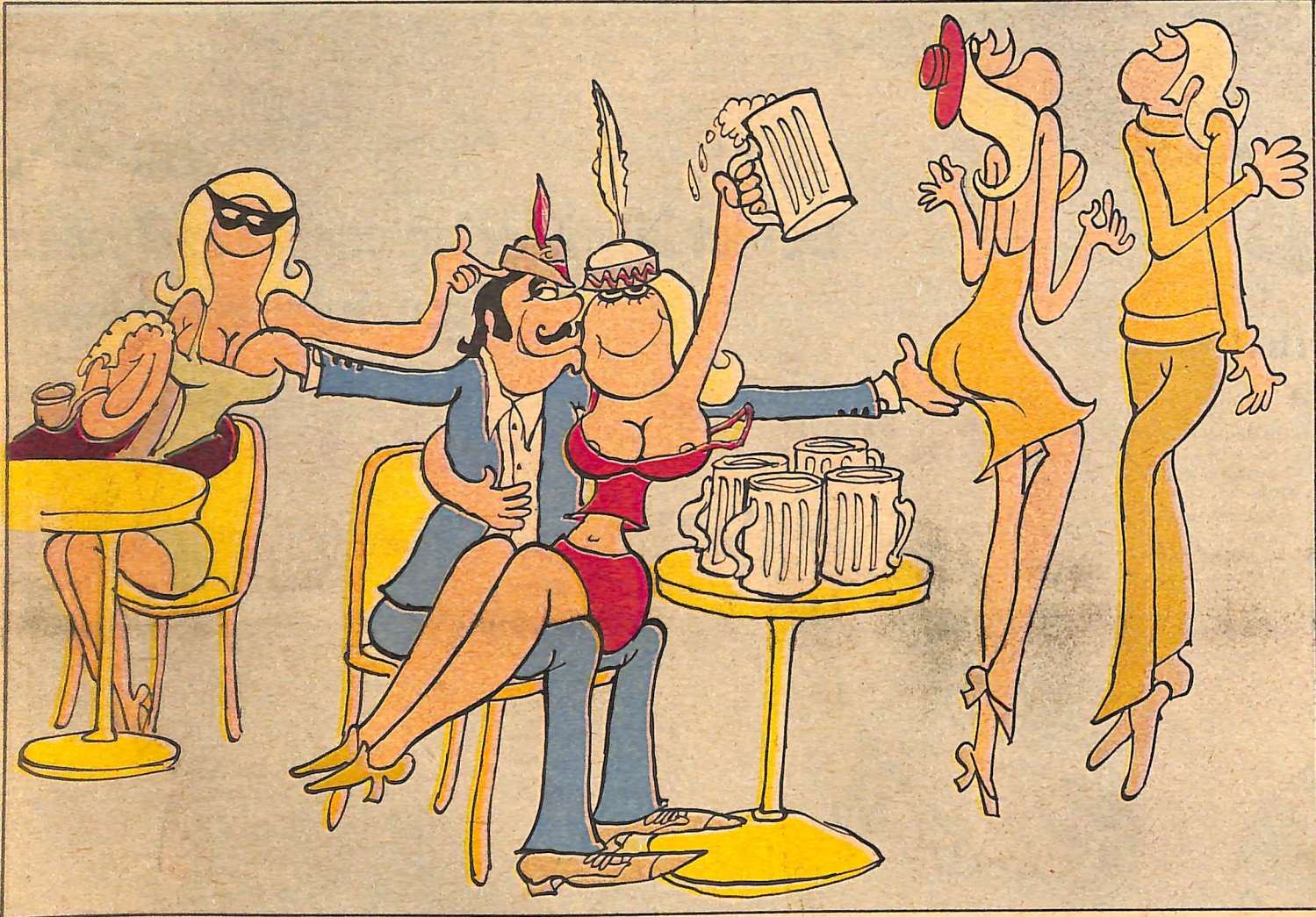
Hızlı ve de cimbızlı Türkeş taraftarlarından ÜLKÜ TURANKURT (Silah yapımcısı - 31 yaşında) hicranını şöyle dile getirmiştir.

"Ya, Türkeş'e tosunuklarından ve yaptıklarından dolayı Hitler'in torunu tarafından hediye edilen üzeri "Pes vallahi, maşallah" yazılı nazarlık ne olacak? Yoksa, O da mı günün birinde okutulacak yoksa?..."

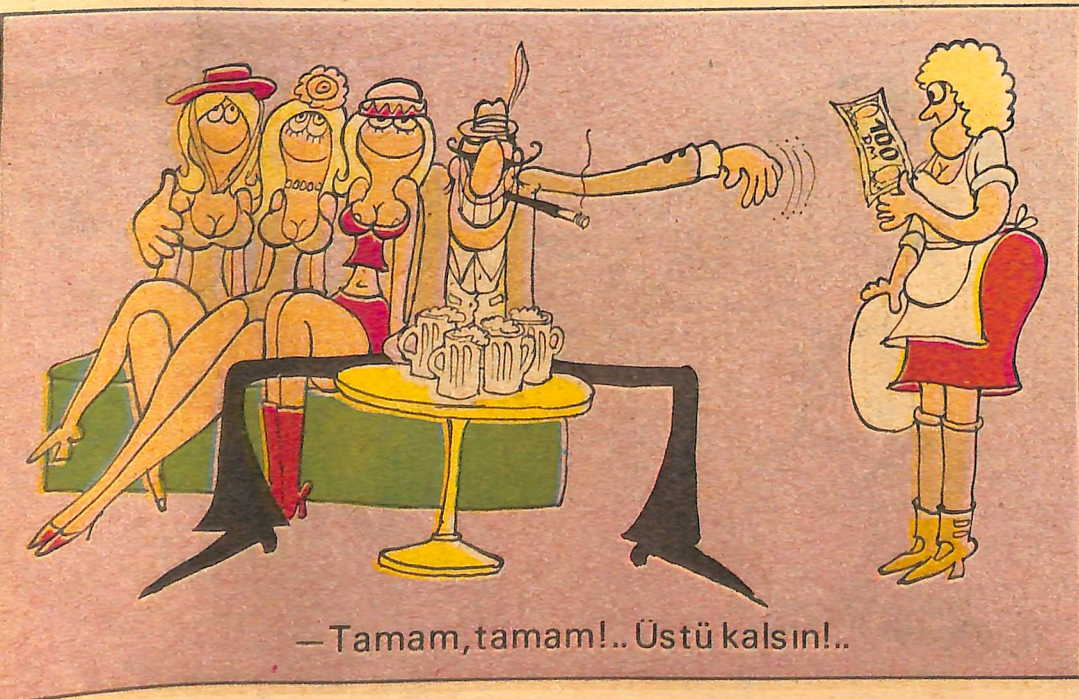

BİZİMKİLER FAŞİNG'DE...

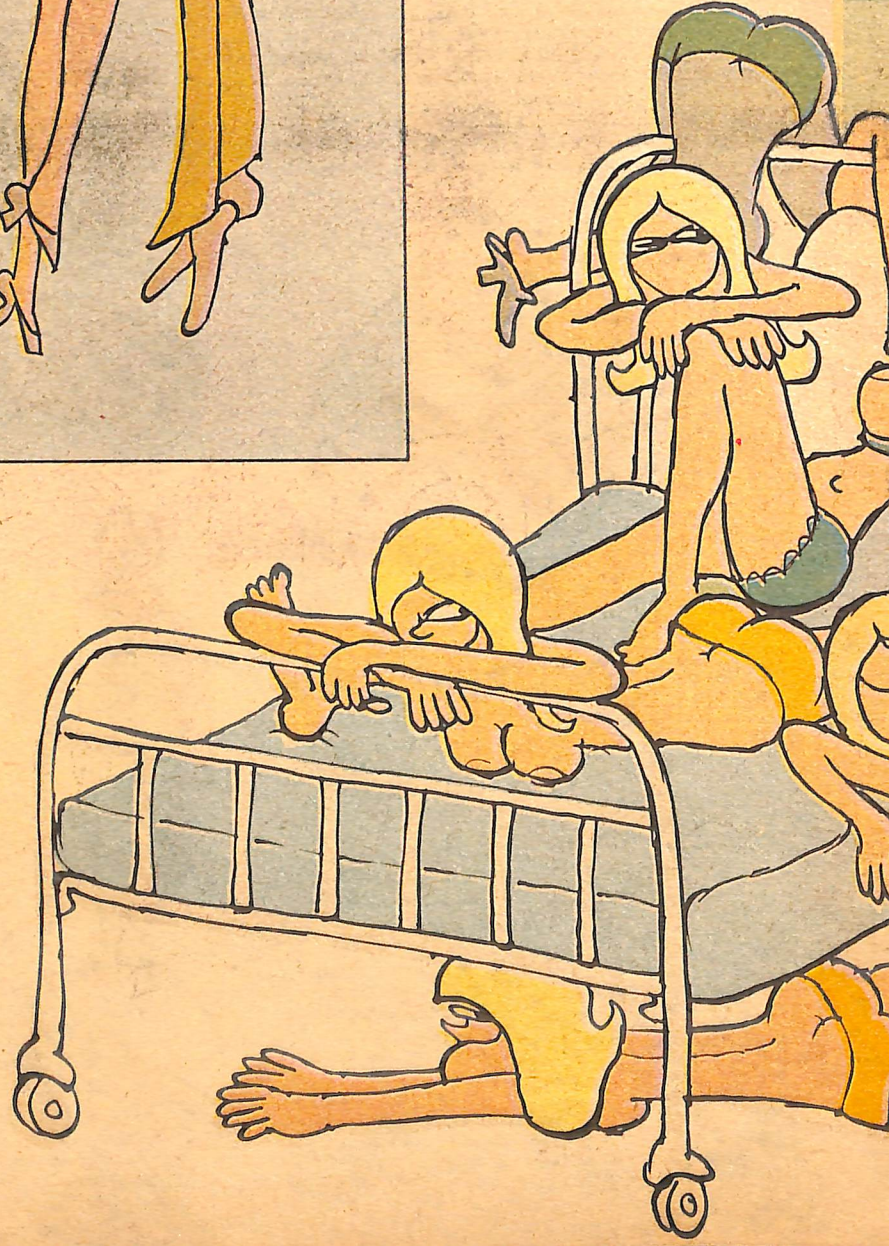

Aşk, seks, müzik, neşe ve eğlenceyi aşure haline getirmek ve bitene dek bunu kepçelemek anlamına gelen Faşing Şenlikleri Almanya'da başlamıştır. Bu arada Almanya'da bulunan vatandaşlarımızın bir kısmı da işsizlik çanlarına kulaklarını tıkamışlar ve Helga'ya uyup kendilerini dağıtmışlardır. Şimdi biz de onlarla birlikte olalım ve Faşing'e balıklama dalalım...

Çizen:
Nehar TÜBLEK

— Tamam, tamam!.. Üstü kalsın!..

Ne Cüneyt
Arkn,
ne Tarık
Akan...

İlle de Süslü Bakan

Genç kızlar
birbirini yerken,
kadınlar
görmek için
saçsaça,
başbaşa kavga
ederken,
"Süslü Bakan"
kimsele bakmıyor...

PARLAMENTO Muhabirleri Derneği tarafından "En iyi giyinen parlamenter" seçilen ve CHP'li Osman Yılmaz Karasmanoğlu tarafından kendisine "Süslü Bakan" adı verilen Orman Bakanı Turan Kapanlı, bir anda kadınların ilgisini çekmiştir.

Binlerce genç ve güzel kadının yanı sıra, ağzında tek dişi kalmamış olan Mahmure Teyze bile "Süslü Bakan"ı yakından görmek için, gelini Cevriye'den borç alıp, yola koyulmuştur.

"Süslü Tefik" ve "Süslü İhsan" dan, hattâ Tarık Akan'dan bile güzel giyindiği söylenen Or-

man Bakanı ise bu ilgiye hiç ilgi göstermemekte ve şöyle demektedir:

"Benim için mühim olan ormanlardır." Bu arada Antalya AP Milletvekili İhsan Ataöv'ün "Bakan, temiz giyindiği için süslü ise, ona sataşanlar da küflüdür" demesi ile durum iyice süslenip püslenmiştir..

Ote yandan, Süslü Bakan'ın kadınların ilgisini çekmesine fena halde bozulan "KISKANÇ ERKEKLERİ YAŞATMA DERNEĞİ" Başkanı Vecihi Vıdıvı da, bir açıklama yaparak durumu kinamıştır.

Aşırı kıskançlığından ve vıdıvı dışından dolayı 6 karısından da şutlanan kıskançlar kralı, açıklamasında şunları söylemiştir:

"Parlamenterler kıskanç erkeklerisnirnden çatlatacak şeylerle uğraşmasalar iyi olur.. Bütün kadınlar 'Süslü Bakan' diyor da, başka bir şey demiyor... Mecliste bakanların ne giydiğini değil, halkın sırtına ne giyebildiğini tartışsalar herhalde daha iyi yaparlar. Bu gün bir takım erkek elbisesi benim maaşımın 2,5 misli.. Beni daha fazla konuşturmayın, krizim tuttu, şimdi yerim hepimizi!..."

Vecihi Vıdıvı, etraftan yetişenler tarafından zorla yatıştırılmış, "Süslü Bakan" a hayran olan kadınlar henüz yatıştırılamamıştır.

Süslü Bakanın gardrobunda neler var

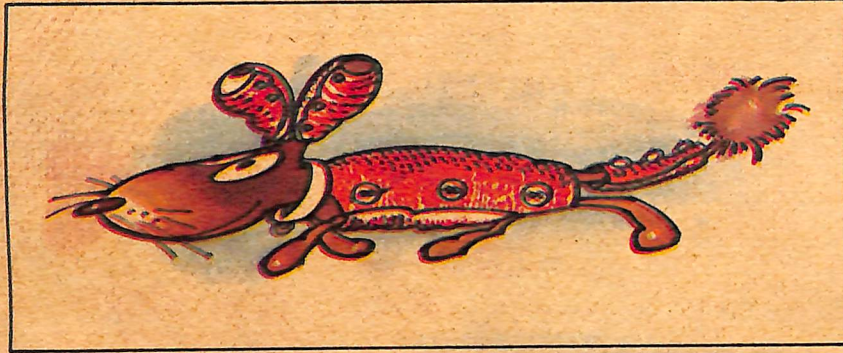
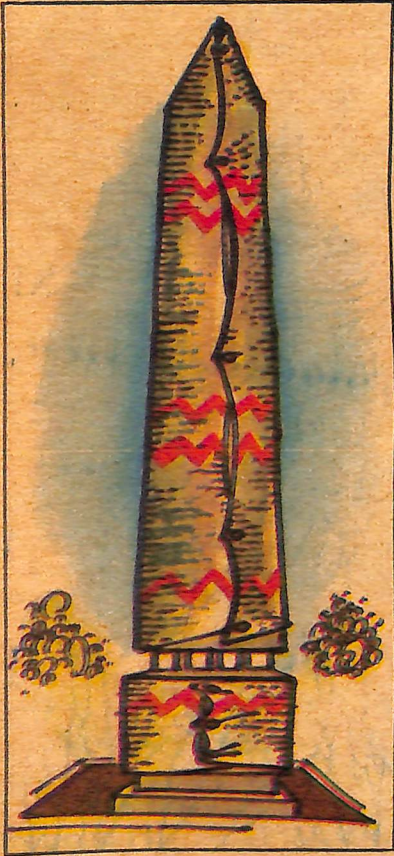
- ★ 8 smokin, 6 frak
- ★ 117 papyon ve kravat
- ★ 30 alefortenfonik kostüm
- ★ 19 şişe baş döndürücü parfüm
- ★ Ceket yakaları için yaldızlar, pullar..
- ★ 20 ipek fular..
- ★ 7 koku giderici spreynet
- ★ 25 jentiwertif manşet
- ★ 18 düğmeli ve cırcırlı yelek..
- ★ 48 fırfırlı gömlek
- ★ 5'er takırn dağ, kayak, deniz, golf ve tenis kıyafeti
- ★ 4 düzine açılmamış çorap paketi
- ★ 1 kutu güve tozu ve içi haşarat ilacı dolu bir hamam tası
- ★ 1 çerçeve içinde "Ya Sabır" duası..
- ★ 23 çift mokasen ve 15 çift bağli pabuç..
- ★ 1 tane de kıskanç ağızlara, tıkamak için, marpuç!..

Örgü modası nedeniyle...

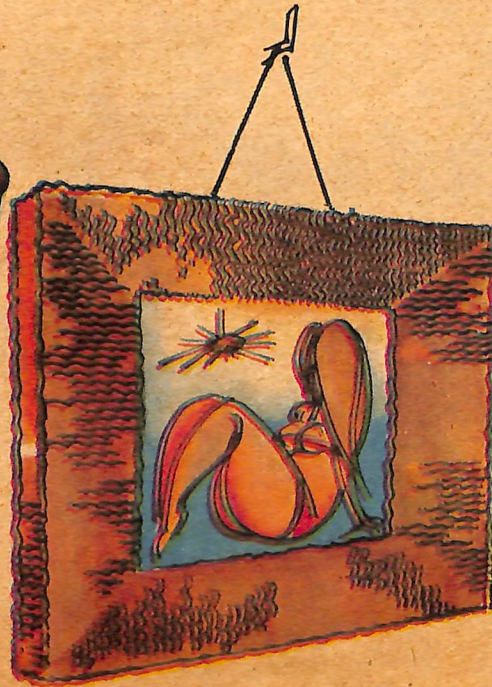
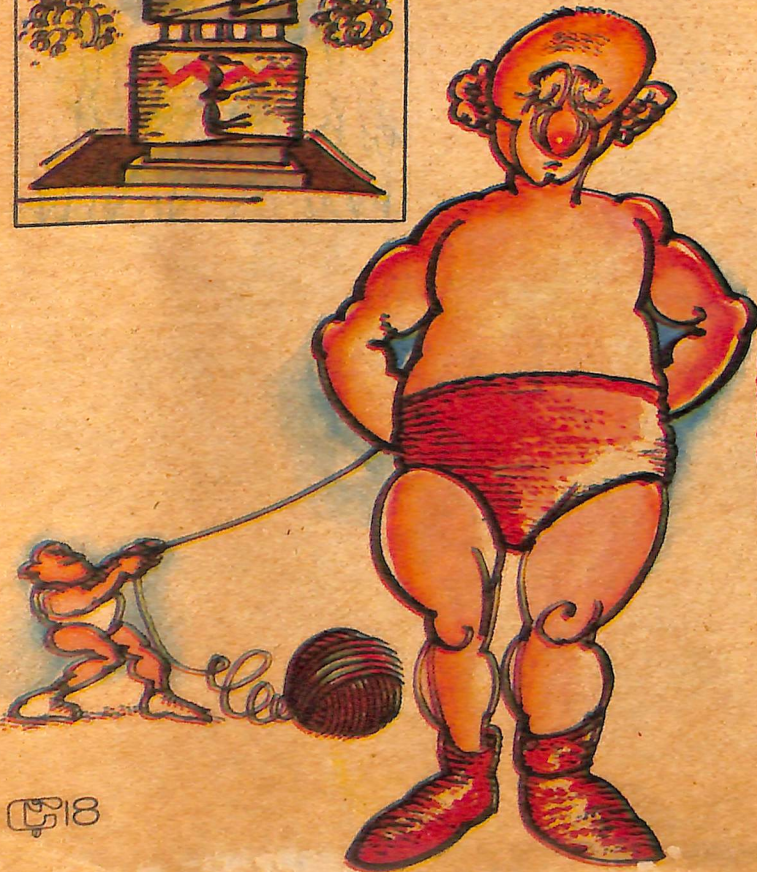
ÖRGÜLÜ (ve gayet görgülü) KARİKATÜRLER

Çizen:
Semih BALCIOĞLU

İlkel insanların görgüleri artınca, örgüleri de artmış ve çıplaklıklar örgülerle kapatılmıştır. Fakat köpeklerin bile örgüler içinde dolaştırıldığı günümüzde, hâlâ deliğini kapatamayan ve kendi başı cascavlakken, başkalarının başına çorap örmek için can atanlar vardır. Bu karikatürler, onlara armağandır

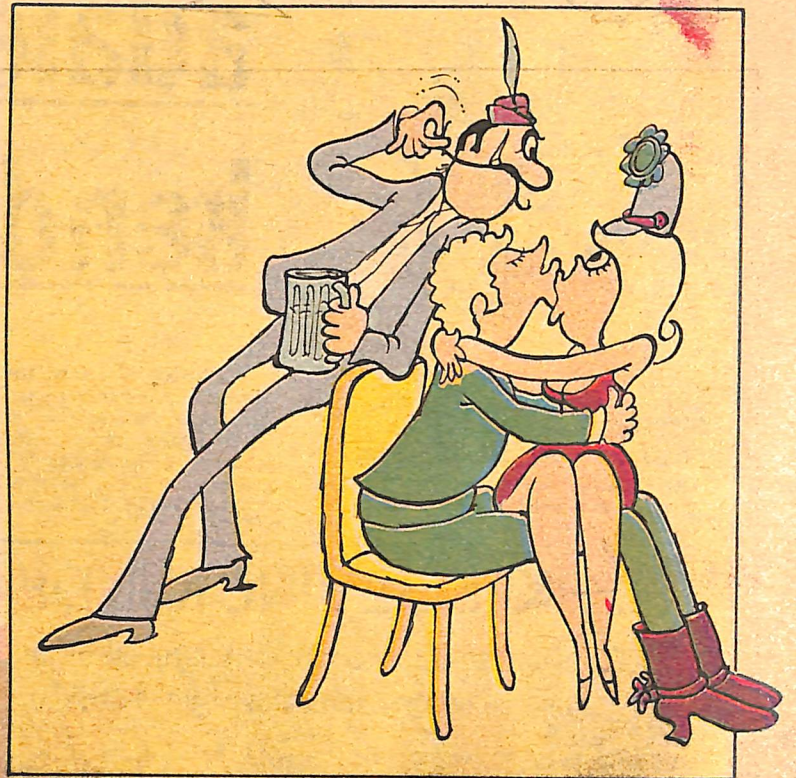
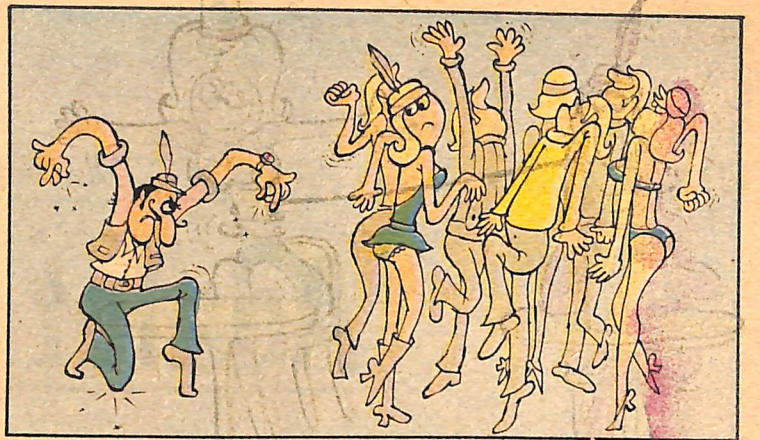
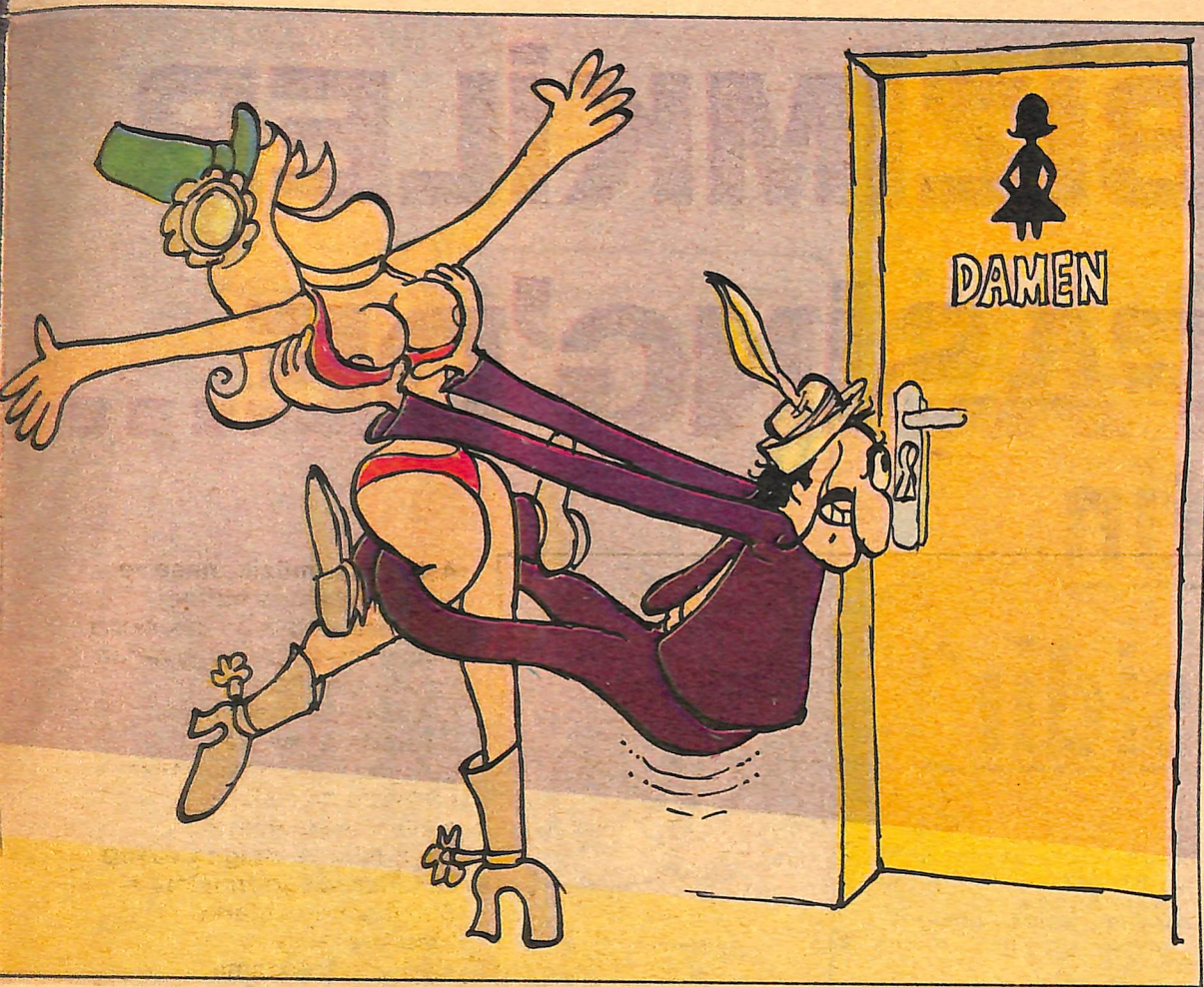

Çarşaf

MONANAZ MIYELIZA

NEHAR
TOBUK

Çarşamba
4
Şubat
1976

Zor Havadis

Tel: Kesik

HALK İÇİN KIRATLA BERABER

Fiyatı: 150 Krş (sudan ucuz)

ŞİHİBAZLIK EL KİTABI

İpe un serme, milletin sinirini germe ve ortalığı bolluk, ferahlık içinde gösterme numaralarını siz de öğrenin!

Sparşileriniz için:
Gazetemize müracaat edin

Pek Sayın
Başbakanımız
açıkladılar:

"Adalet Partisi, adaletin kendisidir"

İşte Başbakanımız açıklamasını yapıyor ve muhalefetin ağzını kapıyor.

ANKARA (Zor Havadis) - Başbakan Süleyman Demirel, adaletsizlikten dem vuran sapık ideoloji çığırkanlarının gittikçe artması karşısında, dün gazetemize özel bir açıklama yapmıştır. Hem adalet isteyen, hem de adaletsizce gösteriler, konuşmalar yapan ve üstelik Adalet Partisini suçlayan bu maksatlı kişilerin maksadı da böylelikle anlaşılmıştır.

Sayın Demirel yaptıkları açıklamalarında "Şükürler olsun, memle-

kette adalet vardır. Adalet yok diyenler koskoca Adalet Partisinin varlığını inkar edenlerdir. Adalet Partisi adaletin kendisidir. Öyle olmasa, muhalefet liderini kalp kırıcı, yürek yaralayıcı konuşmalarından dolayı adalet sevk ederdik. Ama biz öyle yapmıyoruz. Adaletli partimizin bünyesinde, adil bir şekilde yargılıyor ve kararımızı "Ecevit, anarşinin başıdır!..", "Ecevit, huzuru bozuyor!..", "vb, kamuoyuna açıklıyoruz!.. Demek ki, neymiş?.. Adalet Partisi, adaletin kendisidir..." demiştir.

HERKES SEVİNÇ İÇİNDE

Yaptığımız araştırmaya göre, halkımızın büyük bir kısmının sevinç içerisinde olduğu öğrenilmiştir

Hayat şartlarının fazla yükselmesi, buna karşılık yurdumuzda huzur ve güven dolu rüzgârların esmesi ve de lodusun etkisiyle, hamdolsun istavrit bollaşmıştır. Hamsiden sonra, istavritin de bollaşıp ucuzlaşmasının yanı sıra, insan değerinin de gittikçe ucuzlaşması ve de işkembe tuzlaması, herkesin hoşuna gitmektedir. Bu şekilde de sol basının yıkıcı gayretleri boşuna gitmektedir. "Kimse yiyecek bir şey bulamıyor"

diye yırtınan muhalefet, gençlerin bir-birini, ana-babaların da kendi kendilerini yemesini görmemezlikten gelerek huzursuzluk yaratmaya çabalamakta, ama bunu başaramamaktadır.

Araştırmamıza göre, yollarda asık suratlılık kişiye dahi rastlanmamakta ve artık millet gülüp oynamakta, sevincinden zil takıp, göbekler atmaktadır. Ooooh, ne güzel!..

BOŞLUĞUMU DOLDURUN

Rebii SAİK

Ne diye bağırıyorlar? Memlekette faşizm var diyor!.. Eee? Madem ki, böyle bir tehlike var da, niçin daha fazla çaba harcayıp demokrasinin verdiği hakla, otuz beşe bakla demiyorlar? Demezler.. Bu numarayı yemezler. Niyetleri iktidarın başını yemek. Ben güzel yazar, çabuk yazar ve bunu davulla, zurnayla dünyaya ilân ederim.

Ellerinizi cüzdanınıza (pardon!) vicdanlarınıza bastırınız, böyle bir şey söz konusuysa hâlâ mobilya yolsuzluğundan söz etmenin sırası mıdır?..

Halbuki muhalefet, bu yolsuzluğu parmağına dolamıştır. Parmaklarında dolama çıkarın!.. "Faşizm var" diyen dilleri de koparın!.. Beni sabah sabah böyle sinirlendirmeye ne hakları var?

Ama onlar, bundan zevk alıyorlar inanınız.. Huzuru bozsunlar, iktidarı sallayacak yolsuzluk iddialarını ortaya atsinlar ve sağ basını "Saçmalatsınlar" diye, uğraşıp duruyorlar.. Gerçi, bunu da başarıyorlar ama, doğru su biraz ayıp yapıyorlar.

(Devamı Sa. 7 Sü. 9'da)

İlk defa ata binen Gülgün Ayıklan, düşüp ayağını kırdı

Güzel şarkıcı attan düşüp ayağını kırıldıktan sonra yardımcılarının yardımıyla Kadifekale'ye çay içmeye götürülürken görülüyor...

İZMİR - Klâsik müziğimizin ünlü sesi Gülgün Ayıklan, program nedeni ile İzmir'e gelmez-binecek başka şey bulamamış gibi-hemen bir ata binmek istemiştir. Atlı Spor Kulübü'nden derhal kendisine bir at tahsis edilen genç şarkıcı, Buca'nın yeşil ovalarında tıkdık tıkdık diye at sürmeye başlamış, peşinden koşan foto muhabirimizin de canını çıkartmıştır. En sonunda "Tamam, şimdi düşünme pozuna yatıyorum" demiş ve nefis bir fotoğrafını çekirtmiştir.

Attan düşen-Allah Kırat'a binenleri korusun!..-Gülgün Ayıklan'ın ayağı çat diye kırılmıştır. Bu yüzden, genç şarkıcı gazinodaki programına bu gece yerine, yarın gece başlayacaktır. (tabii, kırık dediğin bir gecede iyileşir!.. Okuyucuyu enayi yerine koymak huyumuz da artık yetişir!..)

Bütün sanatçılar gibi AYSEL VİPAR da aynı fikirde

Aysel Vipar elektronik yağlama makinesinin başında "Kendimi yağlamış gibi hissettim" derken..

"Zor Havadis'te çok değişiklik var"

Son günlerde okuyucularımız gazetemizdeki değişiklikten söz ediyorlar. "Yazılar tertemiz yağ kokuyor.. Gazeteniz iyice kayganlaştı; çok kolay yutuyoruz" diyorlar.

Evet, bir yıl uğraşarak büyük bir hamle yaptık ve matbaamıza son sistem bir "Elektronik yağlama" makinesi attık..

Sağ başında hâlâ bir kaç gazete mevcut bulunan bu modern makine sayesinde iktidar, Kırat

ve Süleyman Bey ile ilgili haberlerimiz eskisinden de yağlı olarak çıkacak ve bu kayganlığı dolayısı ile rahatça yutulacaktır..

Dün gazetemizi ziyaret eden ses sanatçısı Aysel Vipar da, bu elektronik yağlama makinesini görünce "Ay ne güzel.. İsmimi yazsam, bana da yağ çeker mi acaba?" demiştir..

Not: Biz kime yağ çekeceğimizi bildiğimiz için, sanatçıya cevap verilememiştir.

Milletin yuvası yapılacak

Belirtildiğine göre en kısa zamanda versiz- yurtsuz yaşamaktan hiç kimse şikâyet edemeyecek ve ulu orta şikâyetlerini, sıkıntılarını söyleyenlerin yuvası yapılacaktır.

Bu konudaki hazırlıklar tamamlanmak üzere olup, valilerden de yardım istenmesi karar altına alınmıştır.

Ayrıca versiz- yurtsuz olduğunu belirten öğrencileri de göz önüne alan ilgililer, öğrenci yurtlarına birer "Dert Dinleme Büroları" açmayı ve böylelikle gerçek ihtiyaç sahiplerinin kısa zamanda yuvalarını yapmayı kararlaştırmışlardır.

(Devamı Sa. 7. Sü. 3'te)

Bu yaz kavun, karpuz bollaşacak

Sevinerek öğrendiğimize göre bu yaz kavun, karpuz sıkıntısı çekilmeyecektir.. MC Hükümetinin, özellikle Adalet Partisi kanadının olumlu çabaları ile...

(Devamı Sa. 7. Sü. 4'de)

Söeüş

Hamdullah DURAZ

Hizmetçinin naturası

İktidarların başta kalması için hizmeti geçenlere "Aman ne güzel, halkı uyuttu, helâl olsun!.." denmiyor da, günün birinde hakaret bile ediliyor.

Bir zamanlar partisi oy kapsın diye gecekondulara muntakalarına su ve elektrik veren, seçimden sonra da gecekonduları yerle bir eden belediye reisleri mahkemelere verilmişlerdi. Hale bakın, demek iktidarın hizmetçisi olmak büyük suç!..

Bereket versin benim naturam sağlamdır. Bir tarihte...

(Devamı Sa. 7. Sü. 1'de)

SON bindiğim dolmuşun şoförü kahkahayla gülecek: "Nee? Beş mi? Ne beşi yahu, baksana saat altıyı çeyrek geçiriyor..." dedi.

Bunun üzerine yolcular saatlerine bakıp, şoförün saatinin yanlış olduğunu söylediler. Kimisinin saati altıyı on yedi, kimisinin on dokuz, kimisinin de yirmi geçiyordu. Şoförün saatinin saman yemiş olduğunu söylediler. "Eyvaaaah... İşte şimdi yandım."

diye söyledim.

Dolmuşların kapılarını açmak için yolda boşuna zaman geçirip geçikmiştim.

Artık dolmuş arabası ister hızlı gitsin, ister yavaş, ister kapısı açılsın, ister açılmasın, umurumda değildi. Bir yarın vardı, numarayı yazdırıp da parayı almak için... Bakalım yetiştirebilecek miydim? İki hükümet dairesi birbirine çok uzak. Bir günde işlemi yetiştirmenin olanağı yok... Yaşar Yaşamaz'ı dinleyenler yine

hep bir ağızdan koro gibi,

- Haydaaaa!... diye bağırıldılar.

Gecenin karanlığını kurşun gibi dele dele dışardan düdük sesleri geliyordu. Bunlar, cezaevi dış duvarlarının üstünde, nöbet kulübelerindeki jandarmaların düdük sesleriydi.

HÜKÜMLÜLER, tutuklular koğuşlarına girmişti. Yemekler pişirilmiş, ısıtılmış, yenilmişti. Nöbetçi gardiyan da yoklama yapmış, kapıları kapayıp gitmişti.

Her akşam bu saatte ikinci kısım birinci koğuşundakiler Yaşar'ın çevresinde toplanırlardı. Yaşar için, başından geçenleri arkadaşlarına anlatmak, bir görev olmuştu. Yaşar Yaşamaz öyle tatlı, öyle meraklı anlatıyordu ki, cezaevinde en zor geçirilen bu saatlerin nasıl geçtiğini Yaşar'ın koğuş arkadaşları anlamıyorlardı bile. Yaşar her akşam, bir önceki akşam kaldığı yerden serüvenini anlatıyordu.

Kız belli küçücük cam bardaklardamahpushane çayları gelmiş, cıgaralar tellendirilmişti. Bir ikisinin göz bebeklerinin kaymasından esrar keyfinde oldukları belliydi.

Daha on üç yaşındayken hırsızlığa başlamış olmakla övünen yaşlı sabıkalı,

- Eee Yaşar'im, anlat bakalım şu senin dalgayı... dedi.

Bir genç koğuş arkadaşı,

- Tam meraklı yerinde kesiyorsun Yaşar... dedi.

Hepsi de kımıldadı, oturdukları yerlere daha iyi yerleştiler.

Yaşar,

- Dolmuşlarda kalmıştık, değil mi ağbiler... dedi.

- Tamam... Sen dolmuştan dolmuş inip binerken, geç kalmışsın, daireler paydos olmuş.

- Ertesi sabah ağbiler, o eksik numarayı almak için gideceğim daireye erkenden damladım. Numarayı nereden alacağım diye sordum ona-buna.

Bir geniş salonda çalışan iki kadını gösterdiler. Haniçalışan dersem, yani sözün gelişi... Yan yana iki masaya oturmuşlar. Biri, iki elinin arasına bir yün çile germiş, öbürü de çileyi sağır yumak sarıyorsa, Biyandan da çıklet çiğneyip konuşuyorlar. Benim işim çok acele, o gün numarayı alıp da öteki dairedaki memura da evrakı imzalatamazsam miras olarak alacağım para düyuna kalyormuş ki, para yanarmış... İşim acele ama, ellerindeki işleri, ağızlarındaki söyleyişleri bitmeden araya girmek istemediğimden karşılarında bekliyorum ki, ikisinden biri, ne istediğimi, ne beklediğimi kendiliğinden sorsun... Hiç orali değiller... Karşılarında dikilmiş durduğundan, ister istemez konuşmalarını duyuyorum.

- Yani Nihal o kürkü taksitle mi almış sanki..."

"Ne bileyim kardeş, kendisi öyle diyor."

"Hadi hadiii... Dünyada inanamam, onu benim topuzuma anlatsın o..."

Karşılarında dikildiğimin belki farkına varırlar diye, elimdeki evrakı masanın üstünde önlere doğru uzatım. Ne evrak tomarım, ne beni görüyorlar. Boyuna konuşuyorlar.

"Bikere o kürkün taksitine Nihal'in aylığı yetmez. Yooo, başka bir yerden bir kazanç yolu bulduysa ona karışmam..."

"Ayol, başka nereden kazanç yolu bulacakmış!..."

"Aaaa, öyle söyleme, onun gibiler bulur bulur; hem de ne kazanç yolları bulur. Senin-benim gibilerinin aklı ermez."

"Ayol, o sahici kürk değil ki..."

"Ya ne?"

"Taklit..."

"Taklit-maklit, kürk ya..."

"Sandığın kadar pahalı değil..."

"N'olursa olsun... Sen-ben neye alıyoruz?"

"Orası öyle..."

Yün çile sağılıp yumak olursa, belki bana bakarlardı diye boşuna bekledim. Yumak olup, bitti. Bu kez biri yünü şişe geçirirken öbürü de önündeki bir resimli dergiyi karıştırmaya başladı. Biyandan da konuşmalarını sürdürüyorlardı. Ben de araya girmek

zorunda kaldım. Ama tersler diye korkumdan çekinerek, "Bayan... Rica ederim... Şey..." diye kekeleyimse de aldırmadılar.

"Bak, ben hâlâ geçen kış yaptırdığım mantoyu giyiyorum."

"Vallahi ben de öyle..."

"Biz kadın değil miyiz? Biz giyinip kuşanmasını bilmez miyiz O'nun kadar..."

"Affedersiniz bayan..." diye araya girmek istedimse de, bu kez o dergiyi karıştıran kadın, "Nereye girdi bu Allah'ın cezası dosya da..." diye terslenerek bişey aramaya başladı.

Ama, aradığı dosyayı bulmak için, tıpkı tavuk gibi elleriyle eşelendiğinden, masasının üstündeki dosyaları, kağıtları daha çok birbirine katıp dağıtıyordu.

"İşim acele de hanımefendi... çok acele de..." dedim yavaşça. Beni işitmezden gelip, hem yiten dosyayı aranıyorsa, hem arkadaşına laf yetiştiriyordu:

"Valla ne yalan söyleyeyim kardeş; Allah'ın bildiğini senden saklayacak değilim ya, öyle bir kürküm olsun isterim doğrusu..."

"Öyle sunisini dünyada giymem, olunca şöyle, hakikisi olmalı ki..."

Öbür kadın memur da "Benim tükenmez kalemi gördün mü?" diye sorup, kalem aramaya başladı.

"Bayan... Acaba... Bişey soracaktım da..." dedim.

Yine ikisi de cevap vermedi bana. Boyuna konuşarak biri tükenmez kalemini, biri de yitirdiği dosyayı arıyordu. Sıkıntıdan oflayıp-pufladım. Biraz yüksek sesle oflayıp-pufladım ki, belki dikkatlerini çekeirim. Bak-tım olmadı, parmaklarımı masanın kenarına vurmaya başladım. Çünkü insan, ne de olsa canlı olduğundan, kıpırdamadan dikilip duramıyor.. Parmaklarımı masaya vurduğum işe yaradı. Kadını memurun biri, "Ay aman, başımda trampete çalıp durma! Burası resmî devlet dairesi..." diye bağırdı.

"Bir işim vardı da..." dedim.

"İşin varsa, bekle biraz. Her iş sırayla!"

"Hayır... yani... deminden beri... Şey ediyorum da..."

"Biz de burada boş durmuyoruz herhalde... Görüyorsun ki, çalışıyoruz. Hay Allah, bu tükenmez kalem de nereye girer ikidebir..."

İyi ki tükenmez kalemin vardı. Hemen verdim. Tükenmez kalemi verince, "Nedir o, ver bakayım..." dedi. Masada duran tomarı önüne sürdüm. Daha ağızımı açmadan, "Haa, sen bunu İbrahim Bey'e götüreceksin..." dedi.

"İbrahim Bey... Kim İbrahim Bey?"

"Hoppaalaaa!.. İbrahim Bey de kim diye sorulur mu? Bu dairede memur işte... Git, odacılar sor!"

Öbür kadın memur, arkadaşına, "Bunlarla uğraşılmaz kardeşim" dedi. "İşin yoksa otur, bir de İbrahim Bey'in kim olduğunu anlat..."

"Vallahi öyle... Bunlara iyilik de yaramaz."

Salondan çıktım. Koridorda odacıya benzer bisürü adam var. Onca zamandır bu miras işi yüzünden dairelerde koştuğumdan, odacıları iyi tanırım; hem de onlarla nasıl konuşulacağını iyi bilirim. Odalardan birinin kapısı önünde iskemleye oturmuş, ayağının birini altına almış, tesbihini çekmekte olan bir odacıya,

"Buralarda bir yerde İbrahim Bey diye biri varmı; hangi odada çalışıyor?" diye sordum.

Ağbiler, Allah'tan tek istediğim, bir nüfuskâğıdı sahibi olur da resmen yaşadığım anlaşılrsa, odacı olmak... Odacı gibi var mı! Büyük bir adamın odacısı oldun mu, artık hiç korkma.. Bu odacılar, hep birbirlerine benzerler. Hangi odacıya, "Ağbi, kapı nerde?" diye sorsan, sanki dünyanın en çetrefil işini sormuşsun da ondan başka da bilen yokmuş gibi kasılır, şişir, kaşır, bir zaman düşünür; ondan sonra diyeceğini der. Böyle

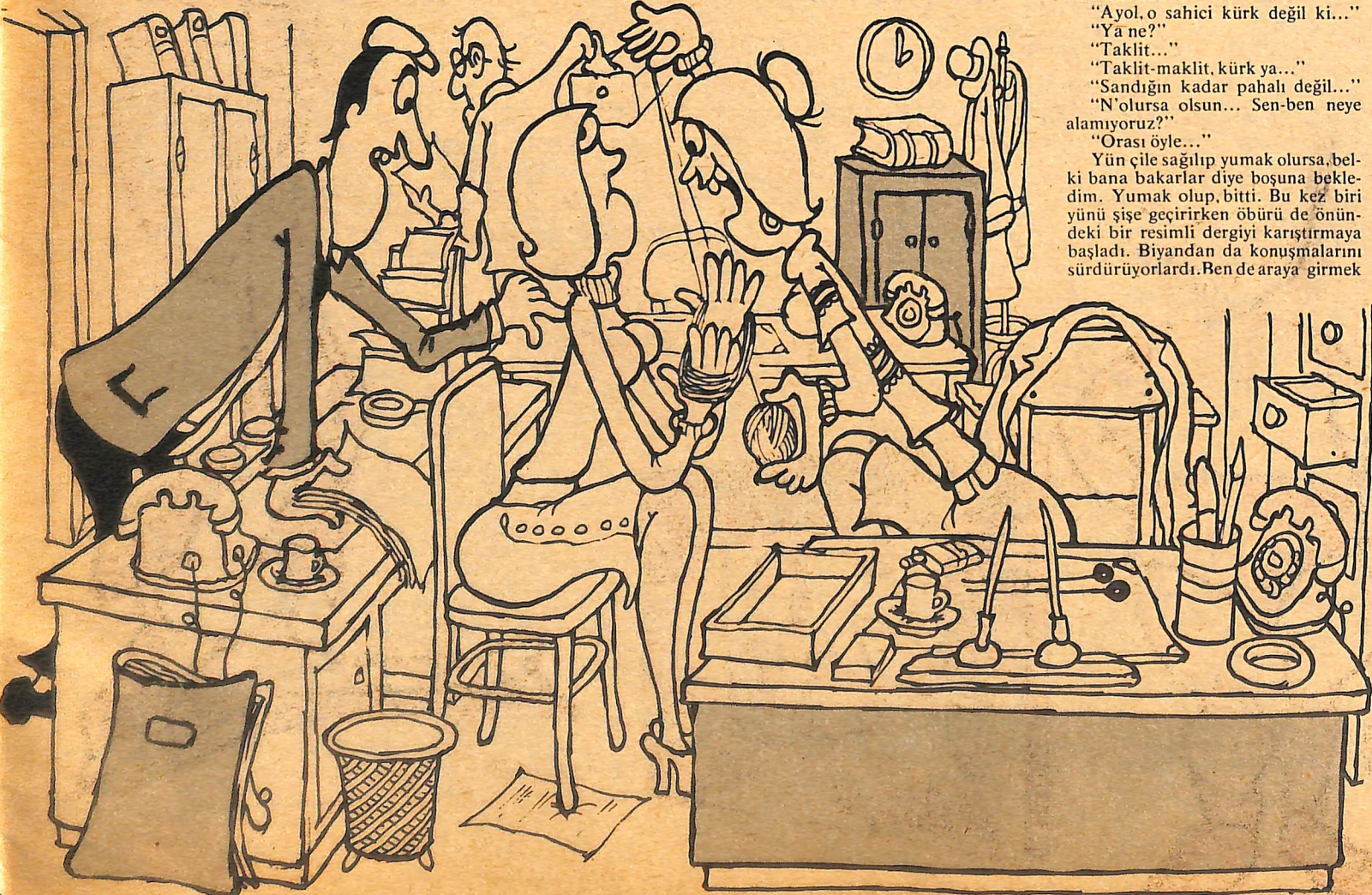
**YASAR, NE YASAR
NE YASAMAZ**

Yazan: **AZİZ
NESİN**

8

Deli İbraaam'dan, Numaracı İbraaam'a...

Yaşar Yaşamaz,
"Ben, İbrahim Bey'i ne yaparım?..."
diye sorar sormaz
Koğuştaki bir ses yükseldi:
"Oturtmasını yap,
haşlamasını yap,
kızartmasını yap..."

KARATAŞ TAŞLAMASI

Bir taş düştü TRT'nin başına
Karataş mı karabaş mı bellisiz
Yazık eden dünün Yalçıntaş'ına
Karataş mı karabaş mı bellisiz

Cem Sultan olayı hortladı yine
Dostlar ağlaya da, düşman sevine
TRT'yi katan birbirine
Karataş mı karabaş mı bellisiz

Gerinerek çalım satan birisi
Atatürk'e atıp tutan birisi
Devrimlere dil uzatan birisi
Karataş mı karabaş mı bellisiz

Kalmasın isterse dirlik, düzenlik
Diyor ki: Üç günün beyliği beylik
O demeci veren evlere şenlik
Karataş mı karabaş mı bellisiz

Yarı aydın, yarı âlim, yarı kör
Tekrar eder elbet ne derse suflör
Taşladığım sayın bay profesör
Karataş mı karabaş mı bellisiz

Ne deyim Süleyman Allahından bul
Halka sırtı dönük, geriliğe kul
Körlüğü neyse de hem kel hem fodul
Karataş mı karabaş mı bellisiz

Esere saldıran esersiz şaban
Değeri bilmeyen değersiz şaban
Yurt sorunlarından habersiz şaban
Karataş mı karabaş mı bellisiz.

ÜMİT YAŞAR OĞUZCAN

Yaşar,
ne yaşar
ne yaşamaz

eder ki, odacı deyip de geçilmeyeceğini karşısındaki de anlasın...

İbrahim Bey'in nerde olduğunu sorduğum odacı da, düşünce düşünce saçlarını kaşıdıktan, gözlerini büzüp uzaklara bakarak düşündükten sonra, cevabını verdi:

"Kim dedin? İbraaam Bey mi? Acep hangi İbraaam bu?"
"Bilmem ki... Bu dairede çalışıyormuş."

"Bu dairede çalışan İbraaam Bey çokook... Burda çalışanların yarısından çoğu İbraaam. Kiminin göbek adı İbraaam... Hepsisi de İbraaamoğlu İbraaam... Sürüyle İbraaam... Sana hangi İbraaam gerekliydi ki?"

"Burdakilerden biri olacak ama, hangisi olduğunu bilmiyorum."

"O zaman sana gereken İbraaam Bey'i bulmak zor..."

Motor gibi gittikçe hızlanarak o dairede çalışan İbrahim Bey'leri saymaya başladı.

"Beyciğim İbraaam Bey var, Şef İbraaam Bey var, Meymenetli İbraaam bey var, Üçüncü Şübe'deki İbraaam Bey var, Zeliha Hanım'ın kocası İbraaam Bey var, iki katlı İbraaam Bey var, Deli İbraaam Bey var, adı aklıma gelmedi işte, o İbraaam Bey var."

O iki kadın memurun çalıştıkları salon kapısını gösterip "Benim aradığım İbrahim Bey'i, şurda çalışan iki hanım memur söyledi bana..." dedim.

"Haaaa... Şimdi anlaşıldı. Öyleyse söylese ne... Onların dediği İbraaam Bey ise, o İbraaam Bey burdan şey oldu. Müdür Bey O'nu çıkarttı işten. Sen en iyisi ne yap biliyor musun?"

"Ne yapayım?"
"Tevziat kalemindeki İbraaam Bey'e git"

"Neden?"
"Burdaki İbraaam Bey'lerin en iyisi odur da ondan... Bir iş için başvuran hiçbir yurttaş durup dururken, boş yere terslemez. Çok iyi bir memur..."

"Ama benim işim O'nunla ilgili değilse?"

"Olsun varsın... Bir girip görsen, neyin eksilir? Nasıl olsa bu dairedeki bütün İbraaam Bey'leri birbir dolaşacak değil misin. İlk Tevziat Kalemindeki İbraaam Bey'i gör, O'nu aradan çıkar. Şansın varsa, bir de bakmışsın, senin aradığın İbraaam, o İbraaam Bey çıkmış. Say ki piyangodan büyük ikramiye çıkmış..."

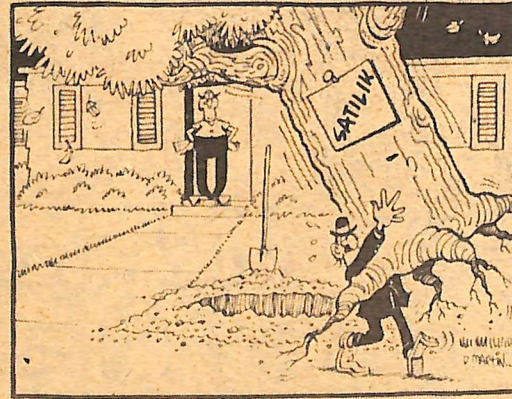
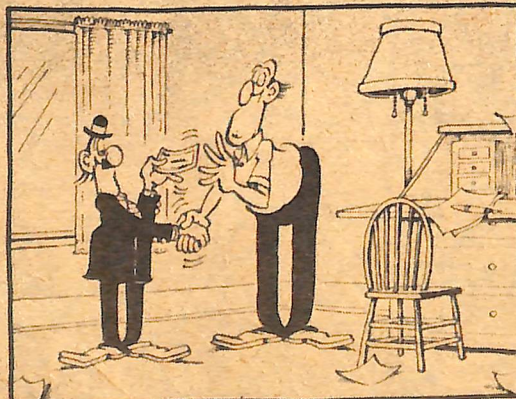
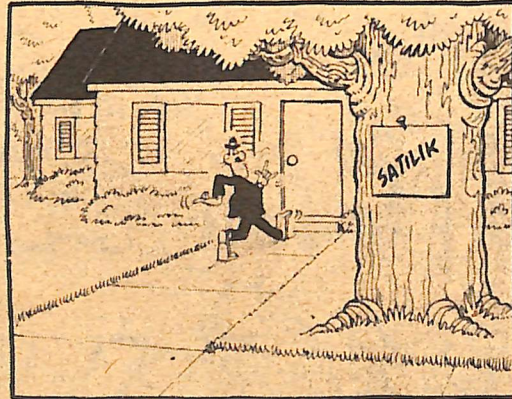
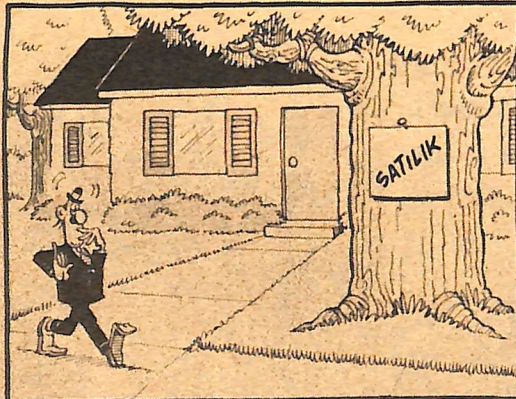
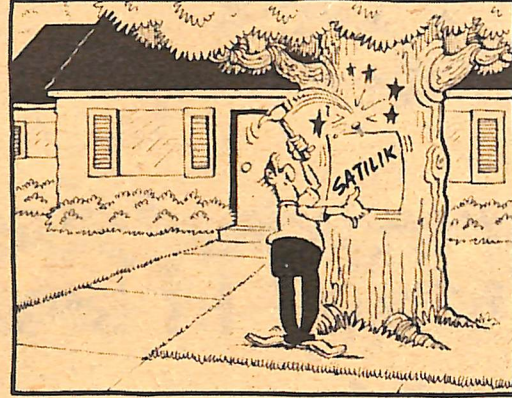
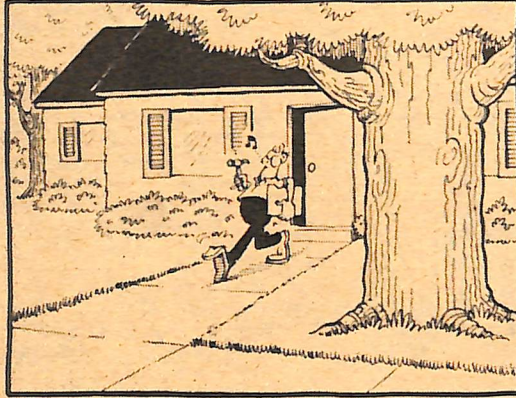
"Nerde bende o şans... Hay Allah, acaba İbrahim Bey'lerin hangisi?"
"Ne iş için aradığını söyle bana, ben sana diyeyim..."

"Benim bir miras işim var... Babam -sizlere ömür- öldü de... İşte o miras evrakında bilmem ne numarası unutulmuş muuu, yoksa yalnız o numara mı eksik kalmış, yani işte böyle bir numara yüzünden..."

Odacı bağdaş kurup oturmuş olduğu iskemleden kalkıp, elini omu-

HER KÖR SATICININ BİR KÖRALICISI VARDIR

Çizen: DON MARTIN

zuma koyduktan sonra, "Haaa, şimdi anladım," dedi, "Öyleyse söylese ne canım... Hangi İbraaam Bey biliyor musun?"

"Nerden bileyim!"
"Değil mi ki, seninki numara işi..."

"Evet, numara işi..."
"Öyleyse sen Numaracı İbraaam Bey'e gideceksin."

Alay mı ediyor benimle, diye yüzüne baktım. Hiç öyle alay ettiği belirtisi yok.

"Numaracı mı?"

"Heee, Numaracı. Evrak kalemindedir. Her evraka numara verdiğinden O'na Numaracı İbraaam Bey derler. Şu yanda, koridorun dibinde... Dönünce sağdaki ilk kapı..."

"Allah razı olsun, sağol hemşerim..." deyip, gösterdiği yere yürüdüm. Kapıyı tıklatıp içeri girdim. Koca koca defterlerin, dosyaların, kâğıtların arasında boğulmuş bir adam... İçerde O'ndan başka kimse yok.

"Affedersiniz, İbraim Bey siz misiniz?" diye sordum.

O da bana, "Ne yapacaksın?" diye sordu.

Ne biçim soru? Ben İbrahim Bey'i ne yaparım?

Yaşar Yaşamaz başından geçenleri anlatırken çıt çıkmayan koğuştaki Yaşar "Ben İbrahim Bey'i ne yaparım?" diye sorar sormaz,

-Oturtmasını yap, haşlamasını yap, kızartmasını yap! diye bir ses yükseldi.

Gelecek hafta:
BAYLARA, BAYANLARA...

POZ HATASI

Fotoğrafçının biri genç ve güzel bir kızla evlendi. Dokuz ay sonra kadın doğurdu. Baba koştı ve beşikte kapkara bir bebek gördü. Baktı, baktı: -Ah, dedi, pozunu fazla vermişim!...

DEVENİN DERDİ...

Dişi deve genç ve güzeldi. Evlenmek istiyordu; ama çok da utanıyordu. Sonunda gazetesinin "Evlenmek isteyenler" sütunundan bir erkek deve seçip, mektuplaşmaya başladı. Çabuk anlaşıldı. Ve bir gün erkek deve mektupla evlilik teklifi etti. Dişi deve sevindi. Ama üzülüyordu de... Cevap yazdı: "Sevindim teklifinize. Fakat benim bir kusurum var." Erkek devenin telgrafı geldi: "Nedir kusurun hayatım?" Dişi devenin cevap telgrafı aynen şöyleydi: "Hörgücü yok. Stop."

KÖRÜN KUSURU

A DAM doğuştan kördü. Hayattan o kadar bıkmıştı ki, birkaç kere intihara teşebbüs etti. Allaha, onu seven dostları vardı etrafında. Kendisine tekrar yaşama gücü verdiler. Moralini yükselttiler, adam yeniden hayatı sevmeye başladı.

Bir gün arkadaşlarından biri yanıştı:

- Artık söylemekte sakınca yok, dedi: Sen zencisin!..

ZAVALLI NÂSIR

BAŞKAN Nâsır'ın ani bir kalp krizi sonunda öldüğünü herkes biliyor. Ancak bu krizin sebebi geçen hafta açıklandı: O gün Başkan Nâsır Golda Meir'den bir telgraf almış, metni de şöyleymiş:

"Yeter artık! Harp etmeyelim, sevişelim!"

İTİVERİN

GECEYARISI sarhoş Nuri'nin kapısı çalındı. Karısı uykudan fırlayıp bağırdı...

-Kim o?...
Nuri'nin arkadaşı Ahmet:
-Biziz abla, dedi; Nuri'yi getirdik. Kadın kocasının sarhoşluğundan bıkırmıştı:

-İyi, dedi; herhalde yine zilzurnadır. Açmıyacağım kapıyı. Birakin orada sabahlasın

-Değil ablacığım, bildiğin gibi değil. Nuri'nin üzerinden asfalt silindiri geçti.

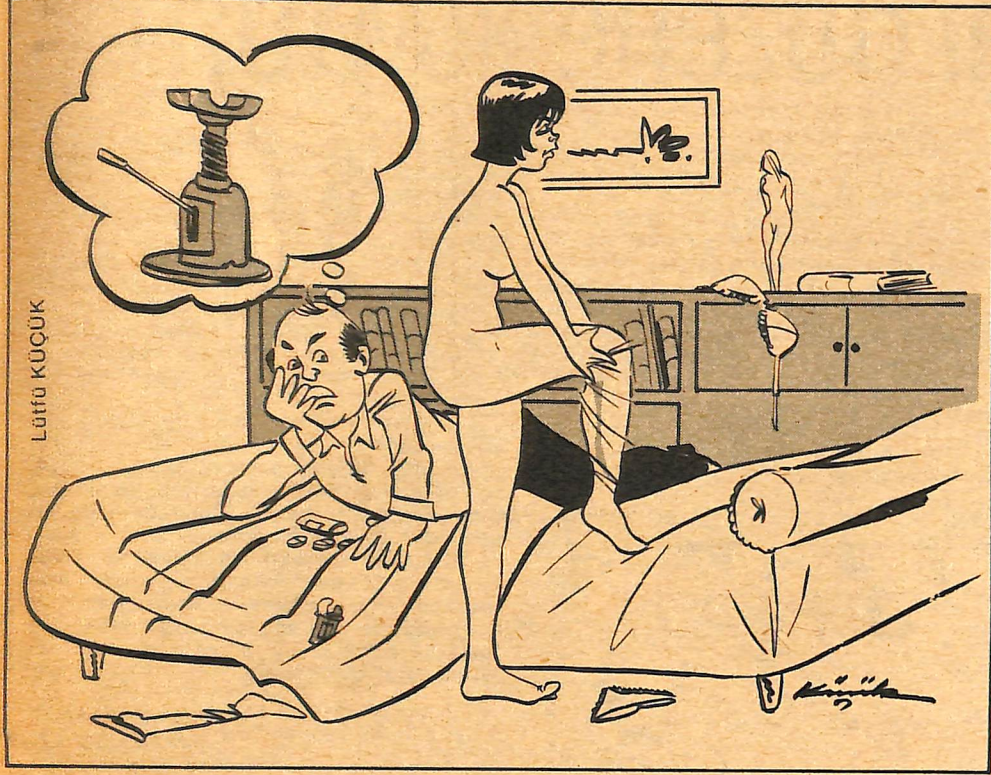
-Ya, öyle mi, dedi kadın. Öyleyse kapının altından itiverin!...

MERAKLI

KADIN:
-Kocacığım, okuduğun mektup kimden gelmiş? diye sordu.

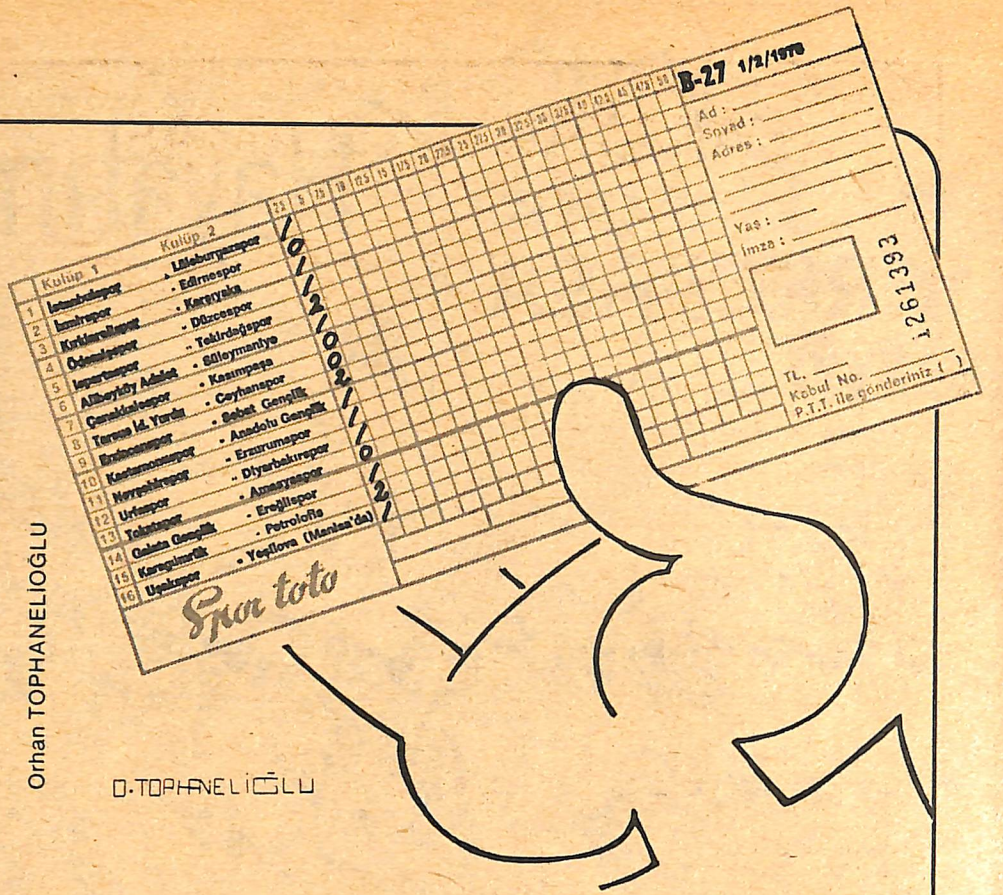
-Niye soruyorsun karıcığım?
Karısı:

-Allah Allah, amma da meraklısın ha!

Orhan TOPHANELİOĞLU

D. TOPHANELİOĞLU

KARNELER VERİLDİ!...

Serbest

HERKESE BİR HAK

kürsü

söz hakkı, çizgi hakkı, resim hakkı...

HAZIRLAYAN: BİZİM HAKKI

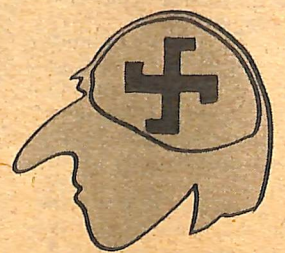
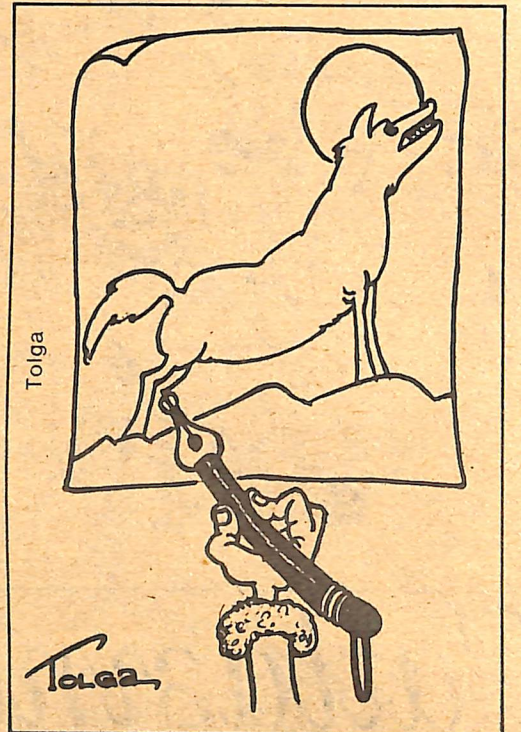
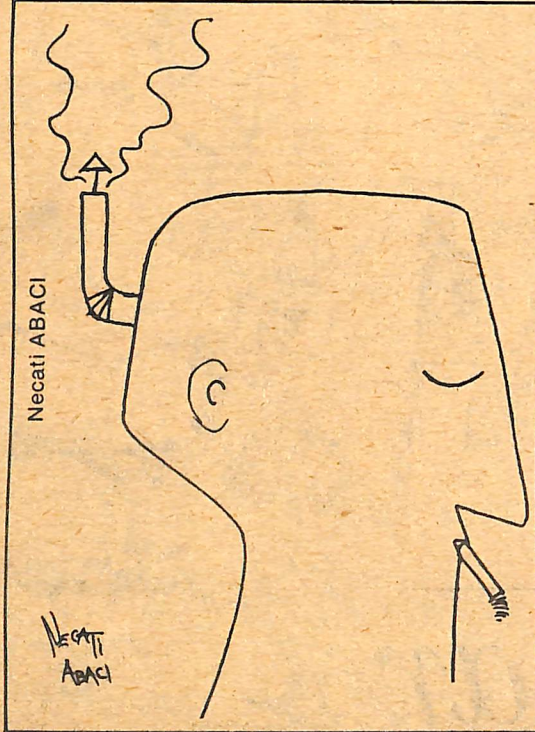
(Bu sayfa sizin sayfanızdır.
Karikatür, fıkra ve esprili
fotoğraflarınızı bekliyoruz.)

sip-sak

Metin Acar
Gazi Lisesi 4-C Ulus - ANKARA

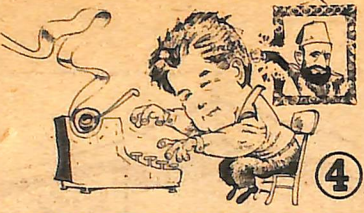

Turgay ARTUN

LİDERLER VE KAFA FİLMİLERİ

Turgay
Artun

Bir MARKOPAŞA vardı... AZİZ NESİN

Hayatımı düzene koydum

ARTIK derbeder hayatımı ve ondan daha da perişan olan kitaplarımı düzene koydum. Doğrusu evimde arama yapmaya gelen polislerle acıyordum; eski bavullar, çuvalar, sandıklar

içindeki kitaplarımı karıştırıp, her ne arıyorlarsa işte onu ararlarken, çok zahmet çekiyorlardı.

Şimdi, bütün yazılarımı, kitaplarımı, notlarımı sıraladım, düzenledim. Hepsi, raflarda düzenli duruyor. Hepsinin fişleri, listesi, yazısı var. En geç haftada bir evimde arama yapmadan duramayan siyasî polisler, bundan sonra elleriyle koymuş gibi, beğendikleri kitaplarımı, seçtikleri yazılarımı alıp götürebilecekler.

Günlerimi de düzenledim. Haftabaşı olan pazartesiye sorguya ayırdım. İstanbul Basın Savcısı Hicabi'den, sorgu için

beni yalnız pazartesi günleri çağırmasını, başka günler çağırıp da programımı bozmamasını rica ederim.

Salı günleri de, poliste ifade vermeye gideceğim.

Çarşamba günleri, evimde arama yapılabilir. Salı, polisleri kabul günümdür. Başka günler rahatsız etmemelerini rica ederim.

Perşembe, cuma günlerini de mahkemelerdeki yargılanmayla geçirmeye karar verdim.

Cumartesi, pazar günleri de, polisi, savcıyı ve mahkemeleri işsiz bırakmak için gazete çıkaracağım.

Ölüm, hiç aklıma gelmiyor, sanki ölmeyecekmişim gibi... Bigün ölünce, arkamdan şöyle söyleyecekler:

"Oldukça yetenekli, eli kalem tutar bir adamdı. Eğer polisten, savcıdan, mahkemelerden, arama - taramalardan, sorgudan, soruşturmadan zaman bulabilseydi, belki yazmaya fırsat kazanıp iyi bir yazar olabilecekti."

11 Kasım 1948
(Markopaşa)

Çatlasınlr

MAPUSANE çeşmesi yandı da akmaz oldu. Yirmiye yığılı...

Bununla birlikte yine de rahatım. Neydi o dışarda çektiğim! Her gün beş-on mektup gelir. İçlerinde tabanca, kama, kafatası iskeleti, darağacı resimleri...

Her gün haberler gelir: Akşam miting var, sabaha gösteri var... Asacağız, keseceğiz, vuraacağız, kıracağız!...

Sokağa çıkışımda önümden polisler, ardımda muhbirler, sağımda şunlar, solımda bunlar...

Üstelik hergün mahkemelerden düzinelerle celp gönderilir. İçimde, ha tutuklandım, ha tutuklanacağım korkusu...

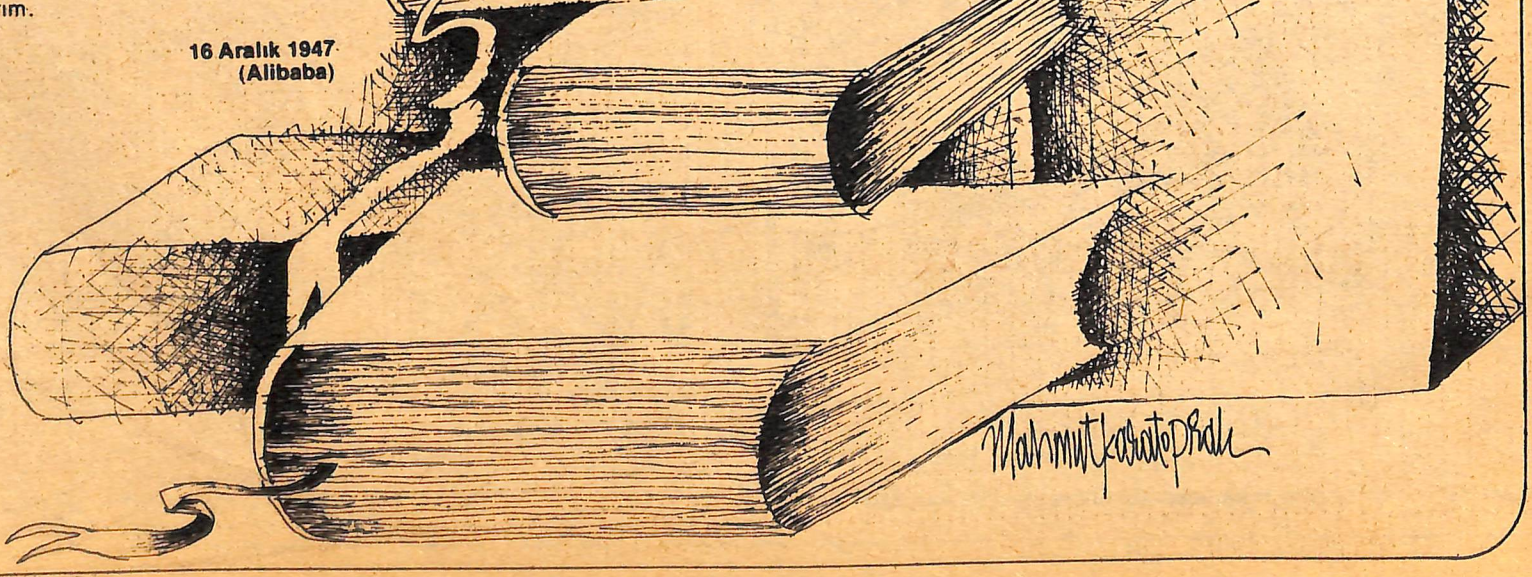
Oooh, şimdi ne rahatım. Kalın duvarların, demir kapıların arkasında, aslan candarmaların korumasında, güvencede yaşıyorum.

Çatlasınlr. Celp yok, baskı yok, korku yok, izleyen yok,

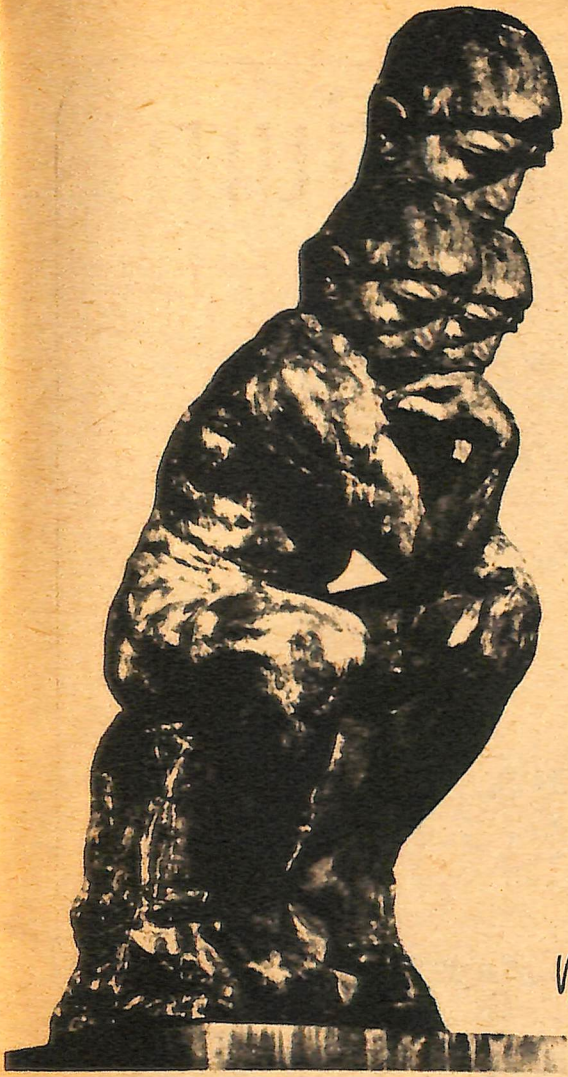
gözleyen yok.

Üstelik, bir yanımda demokrasi, bir yanımda özgürlük... İşte benim hapishane arkadaşlarım.

16 Aralık 1947
(Alibaba)

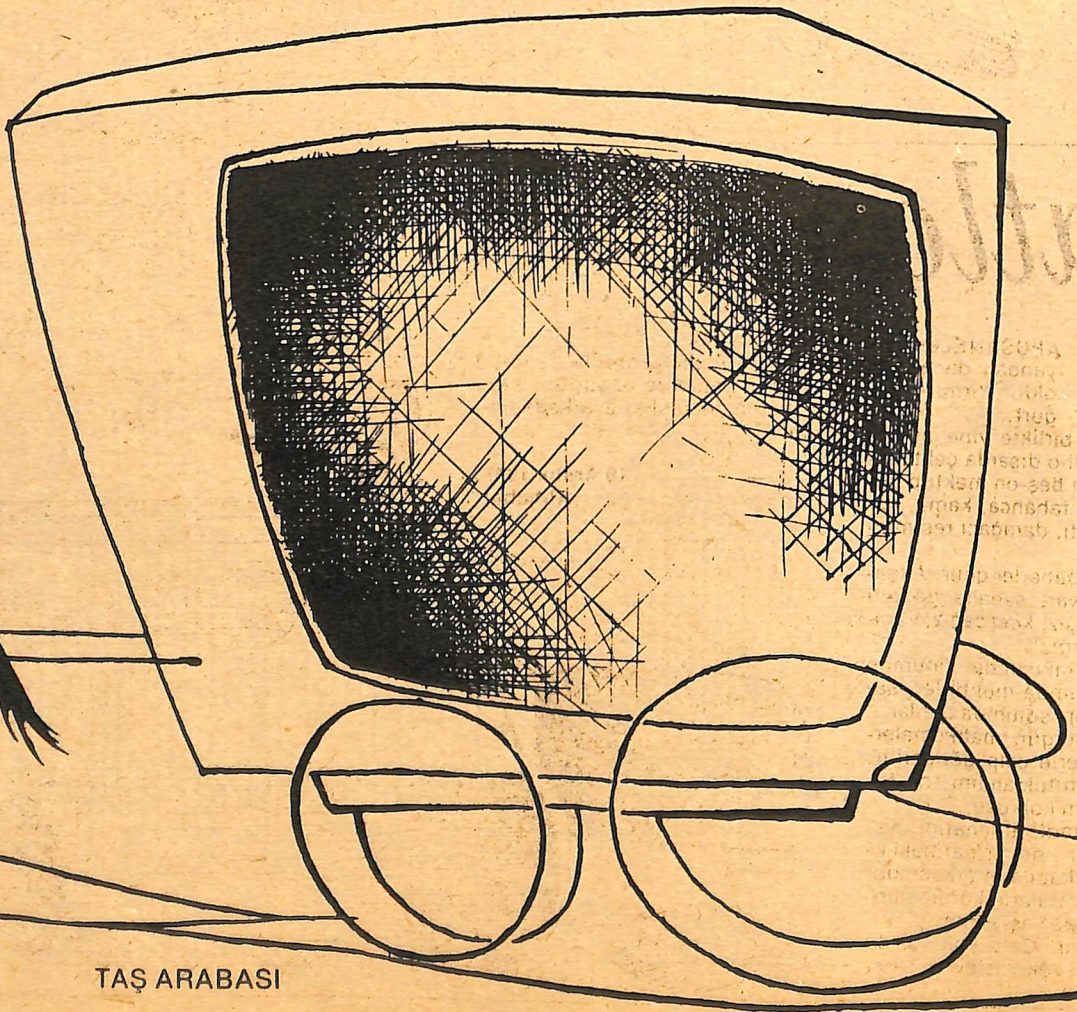
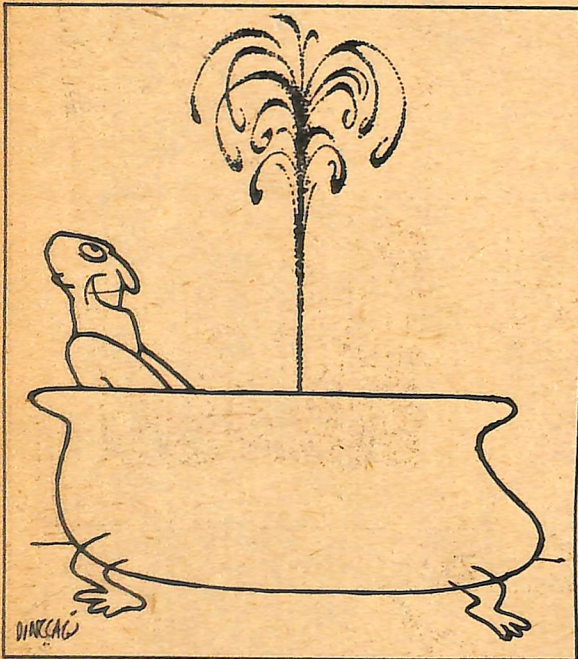
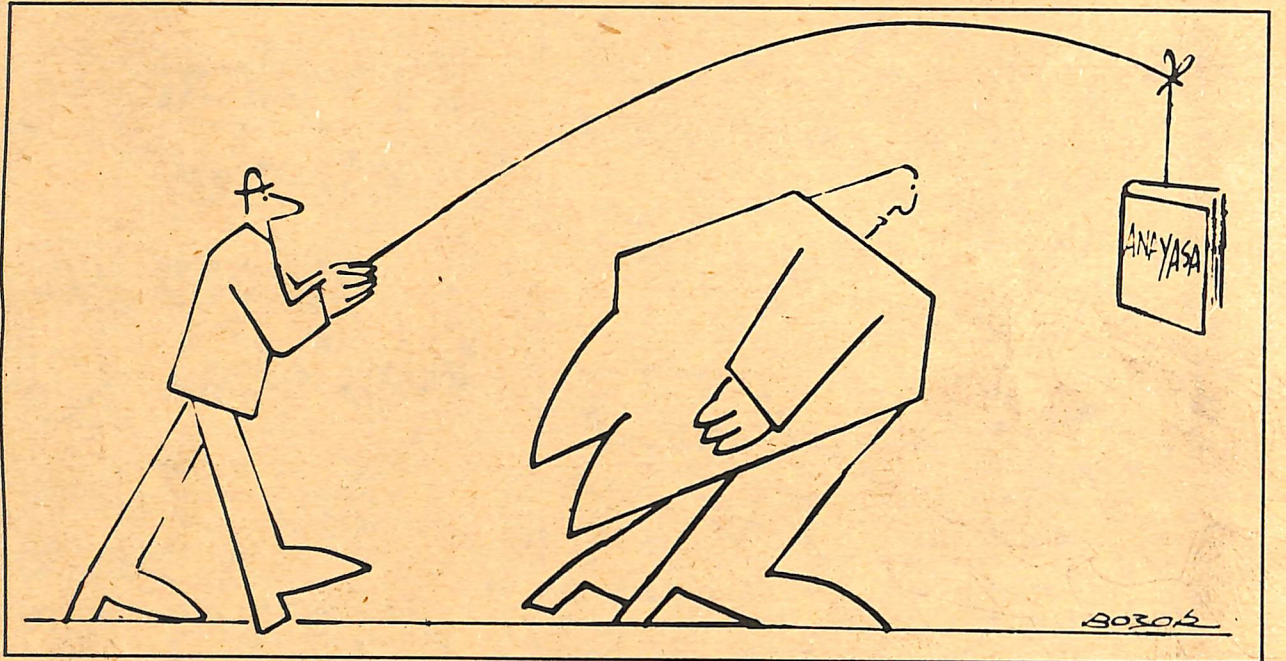
Mahmut Karatepe

ÇOK DÜŞÜNEN ADAMI!...

İşini koparıyordu!
Üç dava kazanan
sahte avukat
sonunda yakalandı

Sahte bir avukat, İstanbul Adliyesi koridorları da, Üzerinde dübe ile dolarken yakalandı. İhbar sonucu ele geçirilen sahte avukat İzzet Sarp, ya uzun yıllar avukatların yanında çalıştığı, bir vukatı kadar hukuk bilgisini ve girdiye kullandı. İzzet Sarp'ın üç davayı kazandığını söylemişler ve turistlere tereddümlerinde yaptığını söylemişler ve set Beyi Adliye koridorlarında görünce avukatlar var sanmottuk. "Tutuklanı koparan bir çokten avukatlık yapas başardık"

Mahmut Karatoprak

TAŞ ARABASI

Gönderdiğiniz okul
anılarından...

Cetin ALTAN'ın sectikleri

Uygar eğitim

Daha ilkokul üçüncü sınıftaydım. Okulumuz bir köy okuydu. Çevreye'nin Ali, diye bir arkadaşımız vardı. Hoca, bir gün Ali'yi dövdü. Ali, bu dayığı hazmedemedi. O nedenle de, ertesi gün okula gelmedi. Öğretmen haber aldı, Ali okula gelsin diye. Ali, o tarihte on iki yaşındaydı. Ve Ali geldi okula, elinde bir tüfekle.

Öğretmen sordu Ali'ye:
-Ulan, dün niye gelmedin okula?
Ali:
-Kurşunu yoktu tüfeğin de, ondan, dedi. Kurşunu bulunca geldim işte.

Sabahattin ÇAKMAK
Lise Ortaokulu 3-F No: 554 BURDUR

Bir portre...

Okulumuzun müdürüydü. Genç yaşında ağarmış saçları, ince, çarpık bacakları ve yarı kanlı gözleriyle; öğrencilerin korkulu rüyalarının başaktörüyüdü. "Önce ahlak" derdi, söze başlarken ve "En önemli şey disiplin" diye bitirirdi, konuşmasını. Okulumuz, küçük bir kasaba ortaokulu olduğu için, öğrencilerin dışardaki hareketlerini de kontrolü altına almıştı. Kendisine yakın öğrenci velilerinden kuvvetli bir hafiye teşkilatı kurmuştu. Ne yapıp ne ettigimizi bilirdi, bir bir. Biz şaşırıp kalırdık "Nasıl öğreniyor bütün bunları" diye.

Kendisini "Geleneklerimizin, göreneklerimiz, milli duygularımızın" korumasına adanmıştı. Bir hareketin "Geleneklerimize, göreneklerimize, milliyetçiliğimize" aykırı olup olmadığını, göreneklerimiz, milliyetçiliğimize bir anda müdür odasına çekilip, "Geleneklerimize, göreneklerimize, milliyetçiliğimize" uygun olmayan bir hareketten dolayı "Güzelce bir ıslatılmak" korkusuyla diken üstünde dururdu. Keza, diğer öğretmenlerimiz de aynı nedenlerle sık sık takibata uğrar, başka okullara atılırdı.

Müthiş bir kış günüydü; kar diz boyunu aşmış, keskin bir rüzgâr yerden aldığı karlarla, gökten yağarı karıştırmış, bembeyaz bir dumana boğmuştu ortallığı. Göz gözü görmez olmuştu. Biz, kasabada oturanlar iyi, kötü gelebildik okula. Fakat, çevre köylerden gelenler için okula yetişmek imkânsızdı. Müdürümüz küpelerine binliyordu:

"Bir Türk dünyaya bedel; kardan, fırtınadan korkmaz" diyordu.

Dersin ortalarına doğru kapı çalındı. Köyden gelen bir arkadaşımız girdi içeriye. Üstü başı bembeyazdı; saçları, kaşları buz tutmuştu. Sürekli soluyor, güçlüğüyle ayakta durabiliyordu. Müdürümüz:

"Nerde kaldın ulan" diye çıkıştı.

Çocuğun ağzından belirsiz bir cevap çıktı. Konuşabilecek durumda değildi. Müdür:

"Konuş ulan" diye sille-tokat girişti çocuğa.

Bir yandan vuruyor, bir yandan da soruyordu:

"Bir daha tekrerrür edecek mi?.."

Arkadaşımız da sürekli:

"Evet" diyordu.

"Tekerrür etmek ne demekti acaba?" Çoğumuz bu kelimenin anlamını bilmiyorduk. Yaşımız, kültürümüz, çevremizde konuşulmayan bu tür sözcükleri öğrenmemize elvermiyordu. Arkadaşımız da belli ki, bilmiyordu bunun anlamını. Yoksa, karşı gelmiş olmak için ters yanıt verecek tabiatla bir arkadaş değildi. O, "Bir daha geç kalmayacağım" anlamında "Evet" diyordu. Bunu biz bile anlamıştık. Müdürün anlamaması olanaksızdı. Ama, o anlamazlıktan gelerek, uzun uzun dövdü çocuğu.

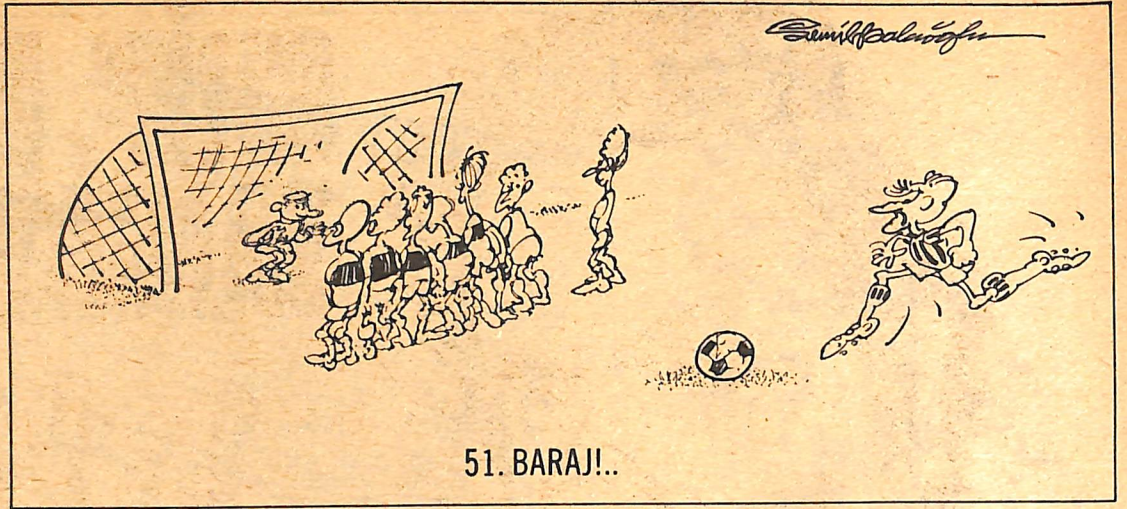
Aradan çok zaman geçti. Başka bir şehirde, başka şartlar içinde karşılaştık müdürle. Olayı hatırlattım ona, güldü:

"Biliyordum keratanın sorunu anlamadığını!.. Ama onu dövmem için "Tekerrürün" anlamını bilmemesi yeterli bir sebep değil miydi?.. dedi.

Behlül ABLAK
Aynalı Çeşme Cad. No: 234
BEYOĞLU

Çetin Altan, okul anılarınızı bekliyor

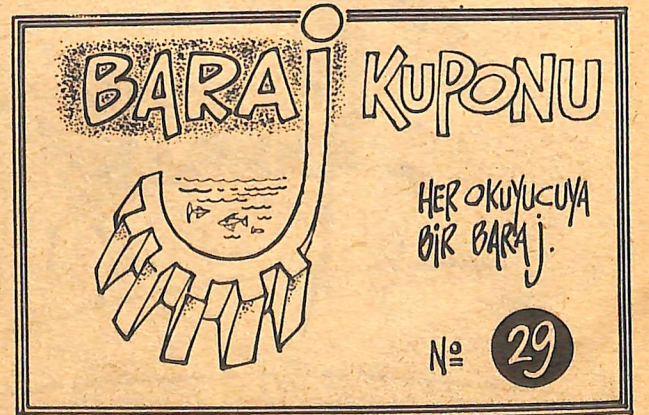
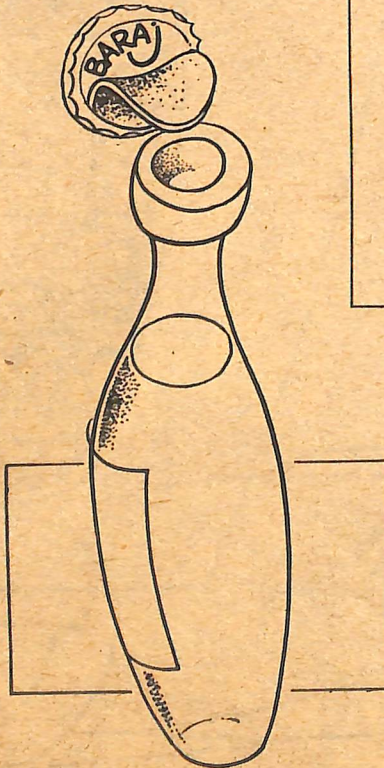
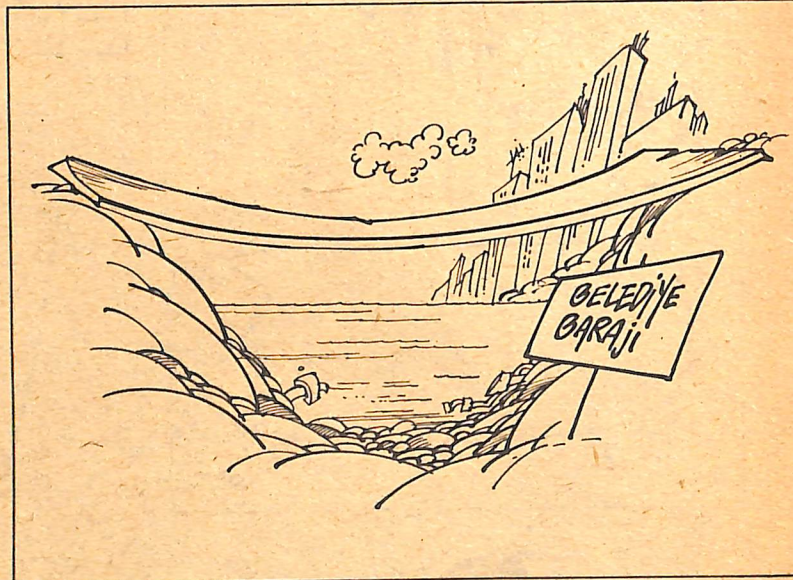
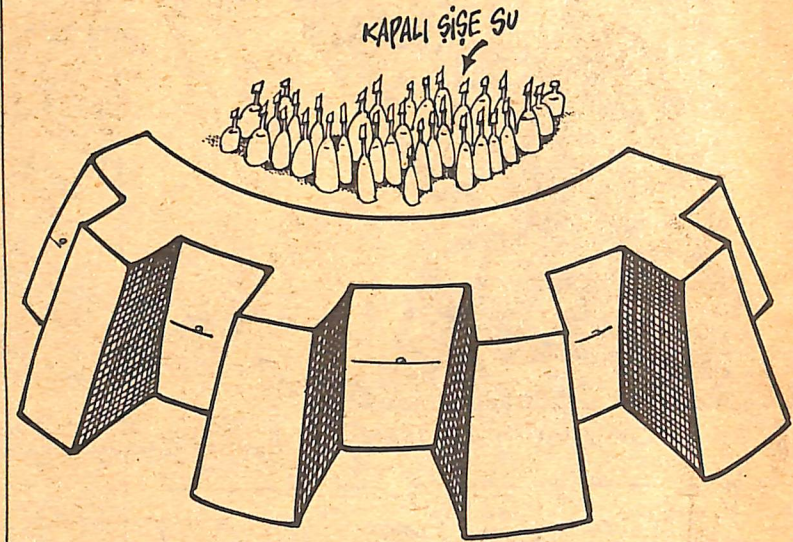
ARKADAŞIMIZ Çetin Altan okul anılarınızı bekliyor. Anılarınızı yazınız, o günlere ait bir de fotoğrafınız varsa ekleyiniz. Ekleyiniz ki, gerekirse ınlattığınız anıyı, o fotoğrafın da ilhamıyla karikatürcü arkadaşlarımıza resimleyebilelim. Anılarını yazıp yollayan okuyucularımız isim, adres, soyadı, okul umarası, varsa lâkap, ayrıca hikâyede sözü edilen kişilerin de isim ve lâkaplarıyla, okullarının da adını yazmalıdırlar. Çetin Altan'ın basılabilir nitelikte bulacağı anılar Çarşaf'ta yayınlanacak ve yayınlanan her anının sahibine 150 TL telif hakkı ödenecektir!

1976'da 50 baraj
yapılacak

Bu yalancı atanlar sulara kapılacak

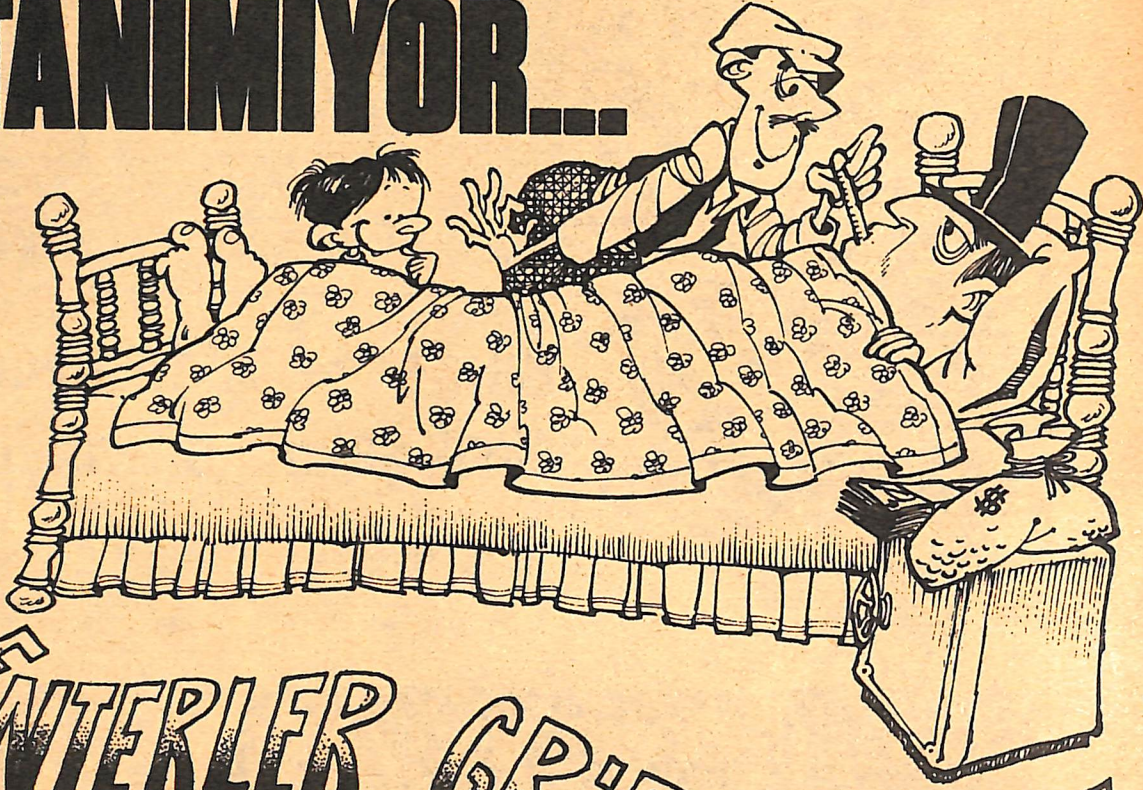
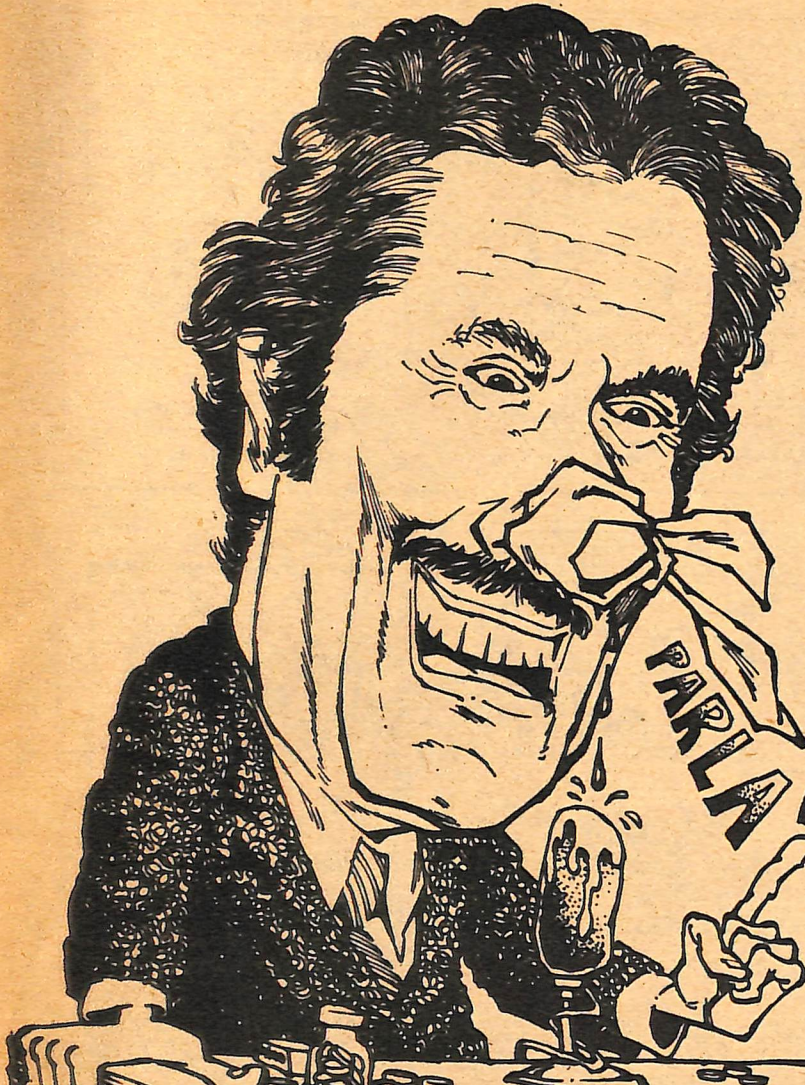
Bu yıl 50
baraj
yapılacağı açıklanınca
çok çok sevindik
ve bu barajların
ilk 5'ini sizlere çizdik.
Gerişini sevincimizden
oturup çizemiyoruz.
(politikacılar gibi milleti
Yılbaşında sevindirip,
yıl sonunda
üzemiyoruz...)
Özür diliyoruz.

HER OKUYUCUYA
BİR BARAJ.

No 29

GRİP, DOKUNULMAZLIK TANIMIMIYOR...

PARLAMENT
TERLER
MECLİS

GRİP OLUNCA
BİR GARİP OLDU

ÜLKEMİZİ kasıp kavuran ve milleti burnundan tutup yatağa savuran grip salgını bütün şiddeti ile etkisini sürdürmekte ve herkese "Faaaart... Fuuurt!" diye burnunu sil-dirmektedir.

Öte yandan, grike yakalanan milletvekillerinin bu hastalığı önce kendi partileri içinde yaymaları, sonra da karşıtlarına bulaştırmaları ile T.B.M.M.'de aksırıktan kimin ne dediği anlaşılmaz hale gelmiştir. Salonda sık sık gündem dışı hapsuruklar duyulmakta ve oylama sırasında havaya yüzlerce mendil kalkmaktadır.

Kimi zaman da, şu tür konuşmalara tanık olunmaktadır:

"Ülkemizin huzurunu bozanlara karşı gripinli tedbirler alınmalı... Hapşuuu!.. Bu gibi durumları ve kızaran burunları herkes mendiliyle hapşuuu!.. Ve TRT diliyle, hap-hap-suuu!.."

"Çok yaşa!.. Çok yaşa!.. Bravo. Hay çok yaşa!.."

Dünkü oturumda da bir milletvekili konuşurken muhalefet yine muzurluğunu sürdürmüş ve bu güzelim konuşma CHP'lilerin aksırıp, tıksırıp lâf atmaları yüzünden şu hale dönmüştür:

- Arkadaşlar!.. Memleketin selâmeti için...

- Fuurt...

- ...Elbirliği ile çalışmamızın.

- Pıııırt!..
- ...Gerekli olduğu...
- Fuurt, fuurt...
- ...Şu günlerde...
- Mendilin nerde, mendilin nerde?..

(O sırada karşı gruptan "size ne...")

"Siz kendi mendilinize süm-kürün,, sesleri...")

- Hükümet ve özellikle kırat...

- Faart, faaaaart!...

- ...Karşısında muhalefet yapılmasına sebep şu:

- Ha a apşuuu...

- ...CHP iktidara gelmek için can atıyor...

- Sayın Kismet Bezgin burnunuz akıyor!..

- ...Fakat bu zevatı...

- Eyvah,mikrofon battı!..

- ...Uyarıyorum. Muhalefet şunu iyi bilmelidir...

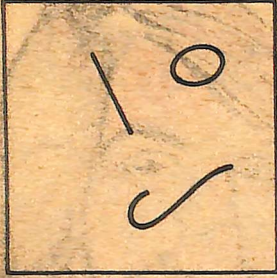
- Kürsüye çıkan burnunu silmelidir!..

Konuşmanın bu bölümünde salon bir anda karışmış, parlamenteler birbirlerinin üstüne yürümüşler ve aksıra tıksıra bi güzel dövüşmüşlerdir.Daha sonra oturuma araverilmişve herkes iki aspirin ile birer sıcak çay içmiştir...

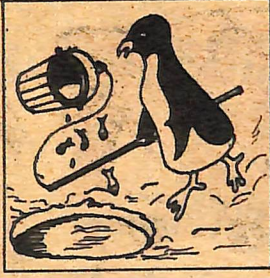
Bu arada grip salgını dolayısı ile 3 gündür yorgan döşek yatan bizim Muhittin de olaya çok üzölmüşve "Biz neyse ama, Parlamentelerimiz üşütürse ne yaparız... Allah korusun!" demiştir...

"Az Gelişmiş Anahtar 6"yı en iyi tamamlayan
5 okuyucumuz 100'er lira armağan kazandılar.

Kazanan okuyucularımızın
isimlerini ve tırettikleri
şekilleri yayınlıyoruz.

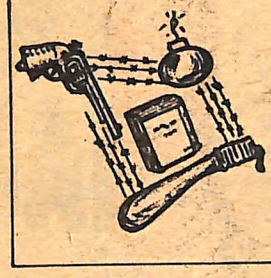
ANAHTAR ŞEKİL

Felâhat SUMBAY
Ethemefendi
Taşmekeş Sok No:74-12
Erenköy - İSTANBUL

Kemâl ALTINSOY
Saray Mahallesi
Oğul Sok. No:10
KÜTAHYA

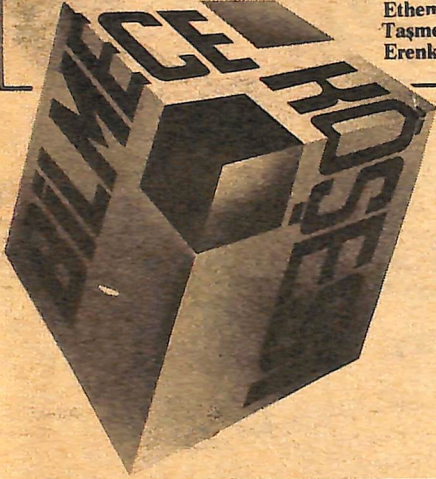
Mustafa ONAYLI
Tomruk Sok.
Asrihan No:215
Tahtakale İSTANBUL

Ali İhsan PAMUK
Sosyal Sigortalar
Kurumu
KONYA

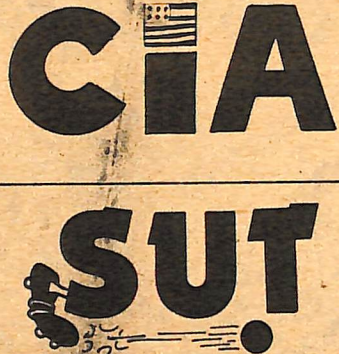
Hadi OĞUZ
Devlet Malzeme Ofisi
İlave İnşaatı 1.Cad.
Yüce-tepe-ANKARA

Bilmece bildirmece, eksik şekli bitirmece

KARELİ bulmaca... "7 Yanlış Bulma" bilmeçesi.
Eş şekiller bulmacası... Bütün bunlar, artık
klasikleşmiş bilmece türleridir. **ÇARŞAF** ise sekiz sa-
yıdır bu köşede okurlarına çok daha değişik bir örnek
sunmaktadır.

sözcüklerin iç dünyası

Amacı bir "Az Ge-
lişmiş Anahtar" dan
hareketle, yeni şekil-
ler oluşturmak, de-
ğişik ve anlamlı resim-
ler türetmek olan bir
bilmece...

Şimdi siz de say-
fanın altındaki kupon
üzerinde gördüğünüz
"Az Gelişmiş Anaht-
ar" ı geliştirebilirsiniz.
Şekli tamamladıktan sonra isim,
soyadı ve açık adres
bölümlerini doldurup,
kuponu keserek, bir
hafta içinde bize yol-
layınız.

DIKKAT:

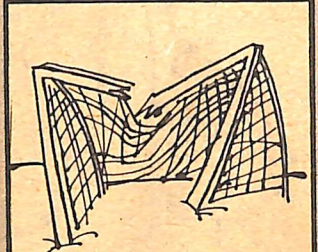
a) En başarılı şekli
çizen 5 okuyucumuz
100'er lira ikramiyeye
hak kazanacaklardır.

b) İkramiye kaza-
nanların isimleri, iki
sayı sonra yayınlana-
caktır.

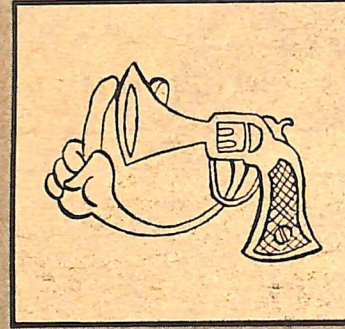
c) Türetilen şekil-
lerin mutlaka kupon
üzerine ve "Anahtar
şekli" belli olacak bi-
çimde ince siyah, ya
da kırmızı tükenmez
kalemle çizilmesi ge-
rekmemektedir.

Adres:
"Az Gelişmiş A-
nahtar 8" Çarşaf Der-
gisi Mollafenari Sok.
No: 30-32 Cağaloğlu-
İSTANBUL

NEDİR
nedir?
nedir

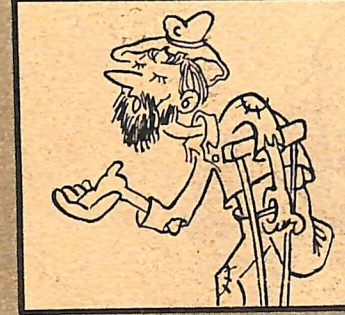
3) Burası neresi?

1) Bu nasıl bir tabanca?

4) Bu adam kimdir?

2) Bu adam ne yapıyor?

5) Bu nasıl bir oyundur?

CEVAPLAR: 1) Susturucu. 2) El falına bakıyıyor...
3) Kırıkale... 4) Yüzsüz Zühtü... 5) Kaderimin oynunu...

Çarşaf

Haftalık
Mizah Dergisi

YIL: 1 SAYI: 8

Sahibi: EROL SIMAVI

Genel Müdür:

Nezih DEMİRKENT

Genel Yayın Müdürü:

Çetin EMEÇ

Sorumlu Müdür:

Semih BALCIOĞLU

Basıldığı yer: Hürriyet Ofset
Matbaacılık ve
Gazetecilik A.Ş.

Adres: Cağaloğlu,
Mollafenari Sok.
No: 30-32

İSTANBUL

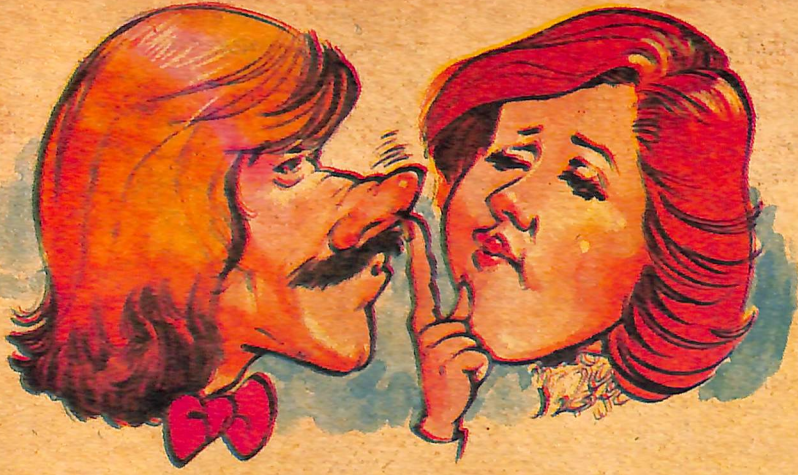
Telefon: 28 68 75

Çarşaf

İKRAMİYELİ
BİLMECE KUPONU
AZ GELİŞMİŞ
ANAHTAR 8

Adı, Soyadı:

Adresi:

Büyük aşkın ilk perdesi
Nilüfer'in zaferiyle kapandı

"Arasıra bazı bazı," Rıza'yı etti razı!

Şöhretliyiz, şanlıyız ve artık nişanlıyız.

A LI, Aliiii!..." diye bağırır bağırır, fakat Ali'den yüz bulamayıp ara sıra bazı bazı Rıza Silâhlıpoda ile buluşan Nilüfer, sonunda o mini mini minnacık burunlu, dehşetengiz erkeği kapana kısırmış ve Rıza ile nişanlanmayı başarmıştır.

Rıza'nın, bütün özelliklerinin yanı sıra muhterem burnunu her işe sokmayışını da çok sevdiğini belirten Nilüfer, tam yüzükler takılırken anide raptiyeye oturmuş gibi "Söyleeee, Söyleeee!" diye avaz avaz feryada başlamış, Rıza da hemen marifetli burnunu önündeki orga uzatıp "Brezilya Karnaval"ı hem çalıp, hem söylemiştir..

Davetlilerin "Boşver.. Boşver" diye bağırışmaları üzerine de genç âşıklar birbirlerine sarılmışlar ve birlikte "Oh Ya, Oh Ya, Oh Yaa" şarkısını patlatmışlardır..

Bu "Oh Ya"ların her iki taraf için de çok bi mana ifade ettiğini bilenler, heyecanlarını gizlememişlerdir.

Bu arada, nişanlısının kolunda etrafa mutlu gülücükler dağıtan Nilüfer'in giydiği elbisenin Parisli Modacı Müsü Mezur'dan getirildiği ve düğmelerinin de çok jentiwertif olduğu gözden kaçmazken, sevimli nişanlısının kostümünün de 76 erkek modasına uygun düşen bir....bir...

Bir dakika!..

Bu, ya da buna benzer yazılar uzar gider.. Taa ki, okuyucu bu tip olayları iyice kanıksayınca kadar..

Elbet o gün de gelecek, gazetelerimize sayfalar dolusu "Nilüfer ile Rıza'nın Nişanı" gibisinden haberler artık giremeyecektir..

Bunu böyle bilelim... İnşallah o günleri de hep beraber görelim. Ve, Nilüfer ile Rıza'ya mutluluklar dileyelim..

**"RIZA'NIN
BURNU
BÜYÜDÜ!..."**
Nilüfer ile nişanlanınca ve burnu ile org çalınca davetliler böyle konuştular. Fakat, Rıza hiç aldırmadı ve parça bitmeden orgdan burnunu kaldırmadı. Tebrik ederiz!...

YAZAN:
KANDEMİR
KONDUK

ÇİZEN:
BÜLENT
DÜZGİT

SİGORTALILARA KELEPİR DAİRELER...!

İKİ ADET SİGORTA GETİRENE BİR DAİRE VERİRİZ..
(dairelerin yarı çapı, çevresi ölçülmüştür.)

KULLANILMIŞ VEYA
ATMIŞ SİGORTALAR
ALINMAZ..

DAİRELER
ve
BULUNDUĞU YER

İşte.. dairesine kavuşan bir
mutlu vatandaş..

AHMET!...

Sen haklıymışsın..
Araba, Bilecik yolunda
tekledi.. Lütfen gel,
al beni!..

Bedava

ÜZÜM SİRKESİ

BEDAVA ÜZÜM SİRKELERİ
BALDAN TATLIDIR...